

SỰ KHÁT KHAO

Cảm ơn, Anh Vayle. [Băng trống—Bt.]

Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây tối nay. Đây là lần thứ hai tôi có mặt ở đây trong Hội nghị Grantway này, với người anh em yêu dấu của tôi, Mack, và tất cả những người cộng sự tốt quý này ở đây, và những Cơ-đốc nhân gia nhập từ các giáo hội khác nhau, Anh Lee Vayle. Và tôi vừa gặp một người anh em ở đây, mà, một—một người bạn thân thiết với Anh F. F. Bosworth, và thậm chí không biết Anh Bosworth đã đi gặp Chúa. Tôi nói, “Tôi cảm thấy như tôi đã gặp Ê-li-sê đổ nước trên tay Ê-li,” khi họ đã ở nước ngoài và không biết rằng Anh Bosworth đã đi gặp Chúa, lúc tám mươi bốn tuổi.

² Bây giờ tôi muốn chào mừng những người đang kết nối điện thoại tối nay, trên khắp đất nước, tất cả các con đường từ California đến New York, và Texas và—và các vùng khác nhau của đất nước, từ Maine đến California. Vì vậy, chúng ta có một—một hệ thống kết nối những chiếc điện thoại này, đó là một ơn phước lớn. Và bây giờ chúng ta hiểu, qua người bạn tốt của chúng ta, Anh Pearry Green, rằng họ đã có một—một thiết bị nhỏ mà họ có thể đặt trên máy ti-vi của anh em, và nó sẽ không chỉ được phát trên điện thoại mà nó cũng sẽ được truyền hình ngay trong máy truyền hình của anh em. Và họ đang thấy về điều đó bây giờ.

³ Và, Chị Mack, tôi vui mừng thấy chị trông khỏe mạnh, đang ngồi ở đây bên cây đàn organ, tối nay. Và nhiều người bạn của tôi mà tôi thấy từ dưới Sierra Vista, và Anh Borders...hay đúng hơn là, Anh Roberson đến từ Indiana; nhiều người. Tôi muốn nói với những người ở trên đèn tạm, tối nay, trông giống như một nửa trong họ ở dưới đây, và từ đèn tạm ở Jeffersonville đến.

⁴ Và với người bạn của tôi ở trên đó, Anh Koontz, mà anh đã gọi đến, liên quan đến lời thỉnh cầu, đau ốm đó. Tôi đang cầu nguyện cho điều đó, Anh Koontz. Chỉ có đức tin. Đừng lo lắng. Nó sẽ ổn thôi.

5 Và ở dưới Texas, Anh Blair, nếu anh đang lắng nghe tối nay, thưa anh của tôi, cứ nhớ điều này; rằng Đức Chúa Trời Đấng đã mang anh đi qua lần đầu tiên, có thể mang anh qua lần thứ hai. Và chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban điều này cho anh. Và anh đừng nhận lấy lời nói dối của ma quỷ về bất cứ điều gì. Anh chỉ nhớ rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, và có...và Ngài vẫn không hề thay đổi hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời. Và chúng ta yêu Ngài và tin Ngài, và chúng ta đang cầu nguyện cho anh.

6 Với tất cả những người bạn của chúng ta ở California; với Anh Mercier và họ ở trên đây ở Arizona, nhiều nơi khác, Phoenix; và Anh Williams, và tất cả anh chị em đã nổi máy với nhau ở đó tối nay, tất cả xung quanh, chúng ta chắc chắn biết ơn; và ở dưới Georgia. Và chúng ta chắc chắn biết ơn vì mỗi người trong các bạn. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

7 Tôi có cảm giác được chào mừng thực sự ở đây tối nay, trong nhà thờ tốt đẹp này, Phúc Âm Ngũ Tuần ở đây trên Grantway, và với Anh Mack, người bạn tốt của tôi. Đức Chúa Trời đã ban phước cho Anh Mack. Tôi nhớ một lần ở Canada, anh ấy đã...Tôi đang cười trên con đường mòn, trên một con ngựa, trở lại trong những khu rừng, và Đức Thánh Linh đã phán với tôi để đi ra và cầu nguyện cho Anh Mack. Lúc đó anh đang ở trong tình trạng khẩn cấp, và Chúa đã chữa lành cho anh. Và vì vậy tôi rất biết ơn vì điều đó, và được nhóm lại ở đây tối nay với anh ấy, để thờ phượng Chúa trong Lễ thật tốt đẹp này.

8 Một người đàn ông đang ngồi trên bục giảng, phía sau tôi, nói, “Tôi đoán là anh biết tôi.” Nói, “Có lần anh đã cho tôi, đi quá giang,” và, tôi không biết, ở đâu đó trên Boston hay nơi nào đó, “Detroit, cho quá giang.”

9 Và tôi nói, “Ồ, tôi thường cố gắng đưa tay ra, nếu tôi có thể, cho những người có nhu cầu.”

10 Và vì vậy, tối nay, tất cả chúng ta đều có nhu cầu. Và chúng ta cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ đưa ra một bàn tay cho chúng ta tối nay, về sự giúp đỡ, về những ơn phước, và về ân điển và sự thương xót của Ngài.

¹¹ Bây giờ, tôi hầu như có xu hướng nói một thời gian dài, nhưng tôi sẽ cố gắng không làm điều đó tối nay. Bởi vì, những người ở trên Ohio vừa gọi, Bà Dauch và nhóm người ở trên đó, Anh McKinney và Anh Brown, và tất cả họ đã kết nối qua Ohio. Chúng tôi cũng gửi đến anh chị em lời chào mừng. Đã trễ ở New York, và tôi cho là khoảng mười một hay mười hai giờ, vào lúc này, ở New York. Và các giáo hội đến và chờ đợi cho đến giờ này, chỉ vì buổi nhóm. Chúng ta biết ơn những người bạn tốt ở khắp mọi nơi.

¹² Bây giờ trước khi chúng ta mở Lời, chúng ta hãy chỉ thưa với Tác Giả, một lát, trong khi chúng ta cúi đầu.

¹³ Kính lạy Cha Thiên thượng, chúng con...lòng chúng con vui mừng khôn xiết, vì đặc ân mà chúng con có được sống động ở đây tối nay, và nhóm lại với nhau với dân sự của Ngài. Những người...và những người mà chúng con tin sống mãi mãi. Bây giờ chúng con sở hữu Sự sống Đời đời, bởi vì, “Ngài đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Ngài sẽ không bị hư mất, nhưng được Sự sống đời đời.” Trong thời gian thi hành chức vụ của Ngài ở đây trên đất này, Ngài đã dạy chúng con, “Kể nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời; và sẽ không đến sự phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, bởi vì chúng con đã tin vào Con một của Đức Chúa Trời.” Chúng con cảm ơn Ngài vì Đấng Cứu Rỗi vĩ đại này biết bao! Và chúng ta cầu nguyện, tối nay, để sự Hiện diện vĩ đại của Ngài sẽ ban phước như vậy cho chúng con ở đây, khi chúng con đọc Lời Ngài và nói về Nó. Xin để Đức Thánh Linh mang điều đó đến với mỗi tấm lòng khắp đất nước, Chúa ôi, bất cứ nơi nào mọi người nhóm lại với nhau.

¹⁴ Xin ban phước cho những mục sư truyền đạo khác đang ở trên bục giảng. Chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban phước cho Hội chúng Grantway này; mục sư của nó, vợ ông, con cái ông; các chấp sự, ủy viên, và tất cả ban điều hành. Và, Cha ôi, xin cho chúng con cùng nhau làm việc cho Nước Đức Chúa Trời, trong khi đủ Ánh sáng để thấy chúng con đang đi đâu, vì giờ sắp đến khi không người nào có thể làm việc được. Và, Cha ôi, trong khi chúng con có đặc ân này, xin cho chúng con—xin cho chúng

con biết dùng thì giờ cứu chuộc này, Chúa ôi. Xin cho chúng con, điều đó được ban cho chúng con. Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật trên khắp đất nước. Nguyên xin sự Hiện diện của Đức Chúa Trời được cảm nhận trong mọi nẻo đường và góc phố của đất nước, tối nay.

¹⁵ Chúng con nhận ra rằng sự phán xét đang giáng xuống. Những đường đứt gãy lớn đang giáng xuống, và đất nước đang rung chuyển, và những trận động đất xảy ra ở nhiều nơi. Những điều lịch sử vĩ đại mà chúng con đã nghe trong những ngày qua, về sự phán xét, qua Kinh Thánh, và chúng con thấy nó lặp lại lần nữa ngày hôm nay. Lời tiên tri nói, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con Người. Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì sự đến của Con Người cũng vậy,” và chúng con thấy điều đó đang xảy ra bây giờ. “Lòng người tan chảy; thời kỳ loạn lạc rồi ren; sự khốn cùng giữa các quốc gia.” Đức Chúa Trời ôi, chúng con biết mình đang ở thời kỳ cuối cùng.

¹⁶ Xin giúp chúng con, Chúa ôi, để—để mang Sứ điệp đến mọi chỗ nứt và góc ngách, cho mọi trẻ em mà Ngài đã định cho Sự sống. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men. Lạy Chúa, xin ban phước cho việc đọc Lời Ngài bây giờ.

¹⁷ Bây giờ nhiều người trong anh chị em thích nhìn vào Kinh Thánh, chỗ mà một mục sư đang đọc. Và tôi muốn đọc tối nay, một vài, ba câu từ Thi thiên, Thi thiên 42, chỉ để có một chủ đề. Và tôi có một số câu Kinh Thánh được viết ra ở đây, và tôi muốn tham khảo chúng, nếu tôi có thể, khi chúng ta tiếp tục trong vài phút tới, để nói về đề tài này. Thi thiên của Đa-vít. Đa-vít đã viết các Thi thiên.

¹⁸ Bây giờ trong khi anh em đang lật ra, tôi có thể nói điều này. Nhiều người nói, “Ồ, Thi thiên có được hà hơi không?” Chắc chắn, là có. Chúng thì...

¹⁹ Bất cứ điều gì mà—mà ở trong Kinh Thánh này đều được hà hơi, cho dù đó là lịch sử, cho dù đó là những bài hát, bất kể nó là gì. Nó được soi dẫn. Chúa Jêsus phán, “Các người há chẳng đọc những gì Đa-vít đã nói trong Thi thiên sao?” Và rồi tôi nghĩ, Thi thiên, dĩ nhiên, là những bài hát. Và nếu những bài hát được hà

hơi bởi Đức Chúa Trời, mà, tôi tin là vậy, và cũng có tính cách tiên tri, tôi hy vọng tôi đang đứng ngay đó khi bài hát này ứng nghiệm:

Sẽ có một buổi nhóm trên không trung,
 Trong sự êm dịu, ngọt ngào đó;
 Sẽ gặp anh em, và chào mừng anh em ở trên
 đó
 Trong Nhà đó bên kia bầu trời;
 Tiếng hát như vậy chưa từng được nghe, chưa
 từng được nghe bởi những đôi tai phàm trần,
 Thật là vinh hiển, tôi tuyên bố!
 Và Con của Chính Đức Chúa Trời sẽ là Đấng dẫn
 đường
 Tại buổi nhóm trên không trung đó.

Ồ, tôi—tôi muốn ở đó vào lúc ấy!

20 Bây giờ Thi thiên 42:

Như con hươu được thêm khát khe nước, linh hồn tôi mơ ước Ngài như vậy, Đức Chúa Trời Ôi.

Linh hồn tôi khao khát Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời hằng sống: tôi sẽ đến ra mắt trước mặt Đức Chúa Trời chừng nào?

Nước mắt làm đồ ăn tôi ngày và đêm, trong khi tôi... trong khi người ta hằng hỏi tôi, Đức Chúa Trời người ở đâu?

21 Tôi nghĩ, Đa-vít, trong việc viết Thi thiên này, chắc hẳn đã ở trong sự tuyệt vọng khôn cùng. Và thường lấy sự đau xót để giải bày điều tốt nhất của một người. Nó, thật vậy, đó là khi Đức Chúa Trời...giáng xuống với khi chúng ta kiêng ăn, nhiều lần, để đặt chính chúng ta trong vị trí đó để chính chúng ta thoát khỏi con đường ấy. Và tôi nghĩ, khi Đa-vít đi vào những nơi này, thì ông bắt đầu suy gẫm về Chúa, bắt đầu suy nghĩ về các sự việc.

22 Nhiều lần, Đức Chúa Trời đưa chúng ta vào—vào những sự khốn khó nơi chúng ta phải ngược lên. Đôi khi chúng ta thậm chí phải nằm ngửa trong bệnh viện, hay trên giường ở đâu đó,

để chúng ta có thể ngược nhìn lên để thấy những ơn phước lớn lao của Đức Chúa Trời đến từ đâu.

²³ Bây giờ lời tôi muốn nói từ tối nay, một lời từ Kinh Thánh, và điều đó được tìm thấy trong câu thứ 2, “khát,” từ ngữ: *Sự Khát Khao*. Tôi đã tra từ điển khi tôi tìm xem từ này.

²⁴ Tôi đã nghĩ về một—một bài giảng lần nọ, tôi đã giảng về *Khát Khao Sự Sống*. Và tôi cũng lấy nó ra từ Thi thiên, khi Đa-vít nói, “Các luật lệ của Chúa,” tôi tin, “là quý giá hơn mạng sống đối với tôi.”

²⁵ Rồi tôi đang nhìn và suy nghĩ về từ “khát” đó, vì vậy tôi đã tra cứu trong từ điển, để xem nó có nghĩa gì. Và đây là những gì Webster nói, “Đó là một ước ao đầy đau đớn,” một sự đau đớn, khi anh em muốn điều gì đó nhiều đến nỗi nó trở nên đau đớn với anh em.

²⁶ Bây giờ, nó—nó không phải là một điều không tự nhiên, để khao khát. Khát nước là một—một điều tự nhiên. Nó chỉ đơn giản là điều gì đó mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta, để chúng ta có thể, cho chúng ta một—một ước muốn về điều gì đó. Đôi khi Đức Chúa Trời, cũng đã ban cho anh em một—một tháp điều khiển, điều gì đó đặt bên trong anh em, mà—mà điều khiển những ao ước khác nhau này. Và sự khát khao này, tháp điều khiển này đặt trong lòng một người, là điều gì đó mà Đức Chúa Trời ban cho ông để—để cảnh báo ông về những ưa thích cần thiết cho ông.

²⁷ Bây giờ có hai loại khát khao khác nhau. Có một sự khát khao, về thể chất. Và cũng có một sự khát khao, về mặt thuộc linh. Tôi muốn đọc lại điều này, những gì Đa-vít đã nói, lần nữa.

Linh hồn tôi khát khao Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời hằng sống:...

²⁸ Không phải lịch sử nào đó, hay điều gì đó đã xảy ra cách đây vài năm, hay—hay câu chuyện nào đó mà ai đó đã kể; nhưng, “về Đức Chúa Trời hằng sống,” một Đức Chúa Trời luôn hiện hữu. Và linh hồn ông khao khát Đức Chúa Trời đó, không phải vì điều gì đó lịch sử nào đó.

29 Bây giờ chúng ta thấy, Đức Chúa Trời ban cho tháp điều khiển cho anh chị em, để ban cho anh chị em những điều mà anh chị em cần. Bây giờ, tháp điều khiển trong bạn là những gì chỉ đạo bạn. Và sự khát khao này chạy trên tháp...tháp này, tháp điều khiển, và nói cho anh em biết anh em có nhu cầu về điều gì, nói một cách thuộc linh. Tháp điều khiển trong thân thể, và trong linh hồn, cũng vậy. Có một tháp điều khiển trong cơ thể, mà nói cho anh em biết nhu cầu cần thiết trong thân thể mình, và nó được mang đến cho anh em bởi sự khát khao. Ngoài ra, có một tháp điều khiển trong linh hồn của anh em, mà nói cho anh em biết những điều thuộc linh mà anh em cần, điều gì đó trong tâm linh của anh em, và, và anh em bởi điều này có thể cho biết loại đời sống nào đang điều khiển anh em.

30 Khi anh em—khi anh em có thể thấy những ao ước của mình là gì, thì anh em có thể nói, bởi điều đó, loại điều gì đó ở trong anh em, đang tạo ra sự ham muốn này mà anh em có. Đây, có một điều nào đó mà anh em khao khát, và nó—và nó có thể nói cho anh em biết trong linh hồn anh em sự ao ước này là gì, bởi bản chất của sự khao khát mà anh em có. Tôi hy vọng rằng anh em có thể hiểu điều đó.

31 Có một—một tháp điều khiển của linh hồn, và một tháp cho thân thể, và mỗi tháp là một bộ phận cảnh báo cho những nhu cầu của cái khác. Mỗi tháp kêu gọi nhu cầu cho những gì chủ nó đang gọi, nó phát đi một làn sóng cảnh báo.

32 Chẳng hạn, sự—sự khát khao xác thịt để thỏa mãn những ham muốn trong thân thể, và những đòi hỏi tâm linh cho những điều mà trong linh hồn, ao ước có, và nhiều lần những tranh chiến này chống lại nhau. Chúng ta thấy ở đó, thật là một nan đề lớn ngày nay, rằng quá nhiều người cố gắng sống giữa hai ham muốn đó. Vì, một trong chúng ham muốn những điều thuộc về đất, cái kia ham muốn những điều thuộc về Trời.

33 Giống như Phao-lô đã nói, mô tả như trong Rô-ma 7:21, “Khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo.” Khi anh em cố gắng, anh em đã từng có kinh nghiệm đó chưa, bởi những Cơ-đốc nhân? Rằng khi anh em đang cố gắng làm điều gì đó xứng đáng, hãy cố gắng làm điều gì đó tốt đẹp, thì anh em thấy rằng

có ma quỷ, ở trên mọi bàn tay, chỉ làm anh em khó chịu, mọi thứ mà anh em... Và đó là một điều tốt, điều đó. Tôi muốn nói điều này, để các Cơ-đốc nhân có thể biết. Rằng khi anh em—khi anh em bắt đầu làm điều gì đó, và có điều gì đó luôn cố gắng làm anh em khó chịu trong việc làm nó, hãy làm điều đó dù thế nào đi nữa. Đó là ma quỷ ở đó, cố gắng ngăn cản anh em làm những gì đúng.

34 Bây giờ, nhiều lần, tôi gặp những người có khuynh hướng dễ bị kích động. Khi họ phát hiện ra rằng họ đang cố gắng làm điều gì đó, và—và mọi thứ chỉ đang cản trở nó ở cả hai phía, họ nói, “Nó có thể không phải là ý Chúa.” Thấy chưa? Bây giờ đừng để ma quỷ nói dối anh em như thế.

35 Điều đầu tiên, là tìm hiểu xem đó có phải là ý muốn của Đức Chúa Trời, hay không. Và rồi nếu anh em muốn biết đó có phải là ý muốn của Đức Chúa Trời hay không, hãy tra xem Kinh Thánh. Đó là điều mà—mà khiến anh em đi trên con đường ngay thẳng, là Lời của Đức Chúa Trời; và rồi nếu anh em thấy nó ở trong Lời Đức Chúa Trời, vì anh em làm điều đó.

36 Giống như, chẳng hạn, tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nhiều lần, tôi đã gặp nhiều người, nói, “Ồ, tôi đã tìm kiếm Đức Thánh Linh, và tôi thật sự không thể nhận lãnh Điều đó. Tôi không tin Điều đó dành cho tôi. Mỗi lần tôi kiệt sức, tôi lại phát ốm. Và tôi đi đến cầu nguyện, nếu tôi kiêng ăn, tôi bị đau. Và nếu tôi cố gắng ở lại suốt đêm, tôi thức khuya, tôi trở nên rất buồn ngủ. Tôi—tôi không thể giữ chân lên được.” Hãy nhớ, đó là ma quỷ. Bởi vì, Đức Chúa Trời dự định cho anh em có Đức Thánh Linh. Điều đó dành cho bất cứ ai muốn.

37 Nhiều lần anh em thấy, khi anh em được cầu nguyện cho, trong một buổi nhóm, cho sự chữa lành Thiêng liêng, rồi ngày hôm sau anh em phát hiện ra, không nghi ngờ gì, rằng ma quỷ sẽ làm cho điều đó tồi tệ gấp đôi so với ngày hôm trước. Thấy không? Hãy nhớ, đó chỉ là Sa-tan đang cố gắng làm cho anh em đi ra khỏi phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã dành cho anh em. Hiểu không? Anh em đừng nghe gã đó. Thấy không? Luôn luôn bước tới mục tiêu.

38 Tôi đã có một kinh nghiệm với điều đó vừa mới đây trên đường đến Châu Phi. Nếu tôi đã từng có lần nào mà ma quỷ đã từng gây áp lực với tôi, là chuyến đi đến Châu Phi lần vừa rồi này. Nó trở thành một trong những—những buổi nhóm tốt đẹp nhất và những lần tôi từng đi nước ngoài. Tôi đã có, tôi tin rằng, nhiều điều đã được hoàn thành trong thời gian ngắn ngủi mà tôi đã ở đó, ngoài chuyến đi săn của tôi, hơn bất cứ lúc nào tôi đã có. Tôi đã luôn nghĩ rằng những giáo hội đó không muốn tôi ở đó, và cuối cùng phát hiện ra...Tôi đã có một lá thư từ ai đó, rằng đó là, ồ, họ không muốn tôi ở đó, tất cả hiệp hội; và phát hiện ra đó là một người đàn ông, với một lá thư từ một tổ chức, mà nói rằng, “Chúng tôi không muốn có anh,” ý ông ta muốn nói đến ông ta và gia đình ông ta. Hiểu không? Vì vậy sau đó khi tôi đến đó...Thấy đó, chỉ “chúng ta,” đó là anh ta và gia đình anh ta; và không phải là những người nào khác, chút nào. Vì vậy, bây giờ đó là một cánh đồng lớn đã mở ra cho chúng ta.

39 Anh em thấy, khi Phao-lô nói, “Khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo.”

40 Anh em để cho một người trẻ cải đạo tối nay đến với bàn thờ, nơi nào đó ở đây trong đền tạm này, hoặc—hoặc ra ngoài khắp đất nước; và chỉ nên nhớ, ngày mai, người mẹ sẽ giận dữ hơn bao giờ hết, bố sẽ khó chịu, và tất cả những đứa trẻ ở trường cũng vậy. Và mọi thứ trở nên sai trật, bởi vì chính Sa-tan đang cố gắng khiến anh em quay lại. Hắn đang cố gắng đuổi anh em ra khỏi Con Đường. “Khi tôi muốn làm điều lành, thì điều ác luôn dính dấp theo.”

41 Bây giờ chúng ta hãy nhìn xem sự khát khao, và chúng ta hãy xem liệu sự khát khao có thực sự là một điều tự nhiên không. Tôi đã có nhiều người nói với tôi, “Ồ, tôi chưa bao giờ làm thế. Tôi tin rằng điều đó chỉ dành cho một số người muốn trở thành Cơ đốc nhân.”Ồ, không. Điều đó sai. Nó thực sự là điều gì đó gắn liền với mỗi con người. Nó chắc chắn đúng. Khi chúng ta đến đất nước này trong những ngày đầu tiên, chúng ta đã tìm thấy những người da đỏ Anh-diêng ở đây. Và người da đỏ Anh-diêng, mặc dù họ là người ngoại giáo vào thời đó, họ tôn thờ mặt trời hay điều gì đó. Chừng nào họ là con người, có điều gì đó trong

họ, một sự khao khát tự nhiên, đang kêu gọi Đức Chúa Trời, ở nơi nào đó.

42 Trở lại trong những khu rừng, vừa mới trở lại đó, cách nền văn minh gần nhất bốn trăm tám mươi dặm, một thị trấn nhỏ, bé với khoảng ba ngàn người, ở Beira, thuộc Mô-dăm-bích. Chúng tôi tìm thấy những người bản xứ mà thậm chí không...chưa bao giờ nhìn thấy một người da trắng. Tôi tìm thấy một cô gái bản xứ, cô ấy không mặc quần áo, (bất kỳ người nào trong họ hầu như không mặc quần áo), và cô ấy đang ngồi trên cây. Và tôi đang theo dõi con sư tử, và có...Tôi nghe thấy tiếng gì đó giống như con người, đang la hét. Cô gái bản xứ này đang ngồi trên đó, ngồi trên tay, ôm một đứa bé. Và những gì cô ấy sợ hãi về...Đó là sự tự vệ duy nhất của cô ấy, là đứng dậy trên cây, khỏi sư tử, báo hoa mai hay thứ gì đó, hay con vật nào đó. Và cô ấy đã thấy tôi, và nghe nói đó là một con người, nhưng khi cô nhìn và thấy một người da trắng! Cô chưa bao giờ nhìn thấy một người da trắng trong đời, đây, và cô đã sợ đến chết. Thấy không?

43 Nhưng khi chúng tôi tìm thấy những người đó, ngay cả trong tình trạng nguyên sơ ở đó, họ vẫn đang thờ phượng. Trước khi chúng tôi gọi sư tử vào, họ đổ ra một ít bột (đó là những gì họ ăn) trên một chiếc lá nhỏ, và vỗ tay, và kêu gọi linh của điều gì đó vĩ đại mà họ không biết ở đâu (giống như một vị thánh bảo trợ hay điều gì đó, đối với một người Công giáo), để bảo vệ họ, hầu cho họ sẽ không bị giết trong suốt thời điểm tấn công của sư tử này.

44 Đây, đó là điều gì đó tự nhiên. Nó không phải là một điều phi tự nhiên để khao khát Đức Chúa Trời. Đó là một điều tự nhiên. Nó chỉ là điều gì đó mà anh em nên làm. Đức Chúa Trời đã dựng nên anh chị em như thế. Và nó không phải là siêu nhân, nó chỉ thực sự là một con người bình thường. Nó không chỉ đặc biệt dành cho một số người.

45 Họ nói, “Ồ, tôi đã thấy một số người sống một—một đời sống đặc biệt như vậy, rằng họ thường xuyên ở trên mái nhà, họ đang ngợi khen Đức Chúa Trời. Ước gì tôi có thể cảm thấy như vậy.”Ồ, lý do làm bạn nảy sinh cảm giác ấy, chính là sự khát khao đang ở trong bạn. Và nó chỉ là một điều tự nhiên. Nó dành cho mỗi người, để khát khao Đức Chúa Trời.

⁴⁶ Bây giờ chúng ta sẽ lấy một số người của tự nhiên. Sự khát khao trước hết. Chúng ta hãy lấy ví dụ, sự khát nước. Như Đa-vít đã nói ở đây, sự khát khao, về “nước.” Khát nước, cơ thể cần nước. Và nếu anh em không cung cấp sự khát khao đó, anh em sẽ bị mất mạng. Anh em sẽ mất nước, và anh em—anh em sẽ không sống. Nếu anh em không thể đáp ứng được nước với sự khát đó, để làm dịu cơn khát của thân thể xác thịt anh em sẽ sớm bị hư mất. Anh em sẽ không sống lâu. Anh em có thể sống lâu hơn mà không có thức ăn hơn là không có nước. Bởi vì, anh em có thể kiêng ăn trong bốn mươi ngày (Chúa Jêsus đã làm như vậy), tôi cho rằng, không có—không có thức ăn, nhưng anh em không thể làm điều đó lâu mà không có nước. Anh em sẽ chỉ đơn giản là khô héo và chết. Anh em phải có nước. Và—và sự khao khát đến trên anh em, ồ, nó cho thấy rằng cơ thể đang cần điều gì đó, để giữ cho nó sống. Cơ thể phải có nước, để duy trì sự sống. Cơ thể anh em có tám mươi phần trăm của nước và dầu khí, dù sao đi nữa, và anh em phải lấy những nguồn này vào, để giữ cho anh em sống. Như tôi đã nói, nếu anh em lơ là điều đó anh em sẽ tử vong.

⁴⁷ Sự khát khao cũng là một điều báo động. Đó là một chiếc đồng hồ báo thức, sự khát khao đó. Linh hồn bật lên đồng hồ báo thức, một tiếng còi nhỏ bên trong bạn nói với bạn rằng cái chết đã đến gần. Rằng, nếu anh em không có nước sớm, anh em phải chết. Và tiếng còi trở nên lớn hơn và lớn hơn, cho đến khi cuối cùng bạn tiếp tục tắt nó đi và bạn sẽ chết, bởi vì nó là đồng hồ báo thức.

⁴⁸ Giống như Đa-vít đã mô tả điều đó ở đây trong Thi thiên, “Như hươu đực thèm khát khe nước thể nào, linh hồn tôi cũng khát khao Ngài như vậy, Ôi Đức Chúa Trời.” Như con hươu đực thèm khát khe nước!

⁴⁹ Tôi thường nghĩ, khi đọc về điều này của Đa-vít. Đa-vít là một người rừng, một thợ săn. Và ông đã săn nai, dĩ nhiên. Và nhiều người trong chúng ta, trong thời đại này, săn tìm chúng. Hươu đực là một con nai.

⁵⁰ Và chúng ta thấy, nếu anh em đã từng nhìn thấy những con chó, những con chó hoang sẽ vồ lấy một con nai. Và thường thì

chúng có, một cái nanh, giống như chó sói. Và nó có thể vồ lấy con nai ngay trên vành tai, ở đây, và sử dụng trọng lượng của nó. Nó cắn đứt cổ con nai, và con nai không có cơ hội lúc đó. Nhưng đôi khi con—con—con chó, giống như ở châu Phi ở đó, con chó hoang sẽ vồ lấy con nai ngay bên sườn, nếu nó cản trượt cổ họng. Nó sẽ chộp lấy, lần thứ hai, ở bên sườn. Và nếu con nai đủ khỏe và đủ nhanh, nó có thể thoát khỏi con chó.

51 Con nai nhanh hơn nhiều. Con chó rình rập nó khi nó không nhìn, và khi nó ở gần con chó, và—và nó—nó không biết con—con chó đang ở gần.

52 Và rồi, khi con chó hoang vồ lấy nó, nếu nó thật nhanh, nó có thể thoát chạy. Và, nhưng khi con chó chộp nó bên hông, nó đã có một miệng đầy thịt nai. Hoặc, đôi khi nó cạp vào cổ nai, nó sẽ cắn đứt gần đến tĩnh mạch, và bỏ lỡ nó. Và con nai, lắc mạnh nó, nó sẽ kéo cả một khối thịt ra khỏi cổ họng con nai, rồi máu bắt đầu chảy ra.

53 Và rồi con chó sẽ đến ngay trên vết máu đó, theo sau con nai. Và khi sự sống của con nai bắt đầu suy yếu, khi máu, là nguồn sống cho cơ thể, khi nó bắt đầu cạn kiệt, con nai trở nên yếu hơn. Và lúc đó con chó, hay con chó sói, theo ngay sau con nai.

54 Bây giờ, nếu con nai đó không thể tìm thấy nước! Bây giờ, nước có điều gì đó trong nó, mà, khi con nai uống nước, nó làm ngừng chảy máu. Nhưng nếu nó không có được nước để làm nó mát đi, thì máu—máu cứ chảy ra nhanh hơn; bởi vì nó đang chạy, khiến cho tim nó đang đập liên tục rất nhanh. Nhưng nếu nó có thể kiếm được nước, con nai sẽ sống.

55 Bây giờ có một bài học lớn ở đó, đấy, và Đa-vít đang nói ở đây, “Như hươu được thềm khát khe nước, linh hồn tôi khao khát Ngài, Đức Chúa Trời Ôi.”

56 Bây giờ con nai đó biết, nó sẽ không chết trừ khi nó tìm thấy nước. Nó thật sự không thể sống. Tôi đã dò theo chúng nhiều lần sau khi bị thương. Khi nó đụng phải một dòng nước, nó sẽ băng qua và uống nước, đi lên đồi; đi xuống trở lại, băng qua, uống nước và đi lên. Anh em sẽ không bao giờ đuổi kịp nó, miễn là nó sẽ đi theo dòng suối đó. Nhưng một khi nó rời khỏi dòng suối,

nếu nó không thể tìm thấy một khe nước khác ở đâu đó, anh em sẽ bắt được nó ngay lập tức. Và bây giờ con nai biết điều đó, vì vậy nó sẽ ở lại ngay với nước, nơi nó có thể có được nước thật nhanh. Bây giờ anh em có thể tưởng tượng một con nai hướng cái mũi của nó lên, nó đã bị bắt ở nơi nào đó không có nước không?

57 Và ông nói, “Như hươu được khát khao hay thèm khát tha thiết (là sự khát khao) những khe nước, linh hồn con khát khao Ngài, Ôi Đức Chúa Trời. Nếu con không thể tìm thấy Ngài, Chúa ôi, con sẽ hư mất. Con—con—con không thể đi trừ khi con tìm thấy Ngài!” Và khi một người nam hay người nữ, chàng trai hay cô gái, có được loại khát khao đó đối với Đức Chúa Trời, người ấy sẽ tìm thấy điều gì đó. Thấy không?

58 Nhưng khi chúng ta đến đó, hầu như chỉ nửa đường, “Ồ, tôi sẽ quỳ xuống và xem những gì Chúa làm.” Đây, anh em chưa thực sự khát khao. Nó phải là một sự khát khao giữa cái chết và Sự sống, và rồi điều gì đó xảy ra.

59 Con nai, ở đây nó cũng...Chúng ta thấy rằng nó cũng có một giác quan khác, về khứu giác, để rung lên một sự báo động trong nó khi kẻ thù của nó ở gần. Nó được sở hữu, tạo vật nhỏ bé này, với một—một giác quan để bảo vệ chính mình. Và nó—nó có một hồi chuông báo động nhỏ bé trong nó, một điều gì đó nhỏ, mà nó cảm thấy ngứa mũi khi kẻ thù ở gần. Anh em có thể đi cùng chiều với kẻ thù, và nó biết rằng anh em ở đó, và nó sẽ chết. Đôi khi cách xa nửa dặm, nó có thể ngửi thấy bạn và tránh xa, hoặc con sói hay bất cứ mối nguy hiểm nào. Nó có thể cảm nhận được điều đó bởi vì nó được tạo nên theo cách đó. Nó là một con nai, về bản chất. Và giác quan đó trong nó chỉ là một giác quan mà Đức Chúa Trời ban cho nó, những giác quan cho nó, để sống.

60 Và tôi nghĩ, so sánh con nai với một người đang khao khát Đức Chúa Trời, trước khi kẻ thù đến đó. Có điều gì đó về một con cái của Đức Chúa Trời, rằng khi anh em từng được sanh ra trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, có điều gì đó về người đó mà có thể cảm nhận được kẻ thù. Anh em có thể lấy ví dụ một người khi người đó lấy lời Kinh Thánh, và đọc Kinh Thánh và cố gắng tìm điều

gì đó vào Kinh Thánh đó, mà trái ngược với Kinh Thánh, một người được đầy đầy Đức Thánh Linh có thể cảm nhận được điều đó, thật nhanh. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Có điều gì đó khác thường. Khi anh ta đi vào một nơi, và—và ý thức nhỏ bé đó ở trong đó, mà nó được thực hiện để bảo vệ sự sống của anh em. Anh em, anh em không được, anh em không được đi vì bất cứ điều gì trừ khi nó chính xác là Lời của Đức Chúa Trời. Anh em phải ở lại đúng chính xác với Lời đó. Và, bây giờ, và chúng ta được bảo đảm với ý thức đó chừng nào chúng ta còn ở trong Đức Thánh Linh.

⁶¹ Anh em có thể đi đọc, và chẳng hạn như, người nào đó nói, và tôi đọc trong Mác 16, và nói, “Và những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin: Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng lạ; hoặc bắt rắn, hoặc uống những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

⁶² Bây giờ, thế thì, anh em thấy một người đứng lên đó và nói, “Bây giờ, điều đó dành cho thời đại sứ đồ.” Rằng, bây giờ, ngay lập tức, nếu anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, anh em đã được ban cho giác quan đó. Điều đó kích hoạt nó. Có điều gì đó không ổn ở đó. Thấy không? Họ cố gắng giải thích điều đó khác đi, rằng đó là thời đại khác, rằng anh em thực sự không cần những điều đó ngày hôm nay. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Thấy đó, có một điều gì đó nhỏ bé bắt đầu trong anh em, một tiếng vang nhỏ, trong sự biết rằng điều đó sai và đó là con đường của sự chết.

⁶³ Bởi vì, Chúa Jêsus phán, “Nếu chúng ta thêm một lời vào Đây, hay bớt một Lời từ Nó, phần của chúng ta bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Đấy, không phải một lời Kinh Thánh. Chúng ta phải nhận lấy Nó đúng như cách Nó được viết ra. Và Đức Chúa Trời quan sát Lời Ngài, để thực hiện Nó, và chúng ta biết rằng Nó phải đúng.

⁶⁴ Vì vậy cho nên, cho dù một giáo hội sẽ nói gì, bất cứ ai khác sẽ nói gì, nếu anh em được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, anh em trở nên một phần của Kinh Thánh. Đức Chúa Trời đã phán với Ê-xê-chi-ên, ông, đáng tiên tri. Ngài phán, “Hãy lấy cuộn sách và ăn nó,” rồi nhà tiên tri và cuộn sách trở nên một

phần của nhau. Và đó là người tin khi người đó nhận lãnh Đức Thánh Linh; Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời là Lời của Đức Chúa Trời. “Lời Ta là Thánh Linh. Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Hê-bơ-rơ 13:8, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và khi anh em là một phần của Lời đó, ồ, thế thì hãy để điều gì đó đi ngược lại với Lời đó, có một tiếng còi nhỏ cất lên nhanh chóng. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Đấy, Nó để cảnh báo anh em rằng sự chết đang ở trên đường. Chúng ta không bao giờ nên làm điều đó. Cũng có...

⁶⁵ Những cơn khát này chỉ là tự nhiên. Chúng là tự nhiên đối với Cơ-đốc nhân. Chúng là tự nhiên đối với con người.

⁶⁶ Cũng có một sự khao khát thành công. Rất nhiều người ngày nay, thật chúng ta học vì sự khát khao này! Chúng ta vừa để ý, họ đã bắt đầu xây dựng trường đại học. Và chúng ta đi xuống đó, và người ta bỏ ra hàng ngàn đô-la để cho con cái họ đến trường, và—và đến các trường đại học và cao đẳng, và vân vân, để có được một nền giáo dục, “Để thành công,” họ gọi nó là, “trong cuộc sống.” Nhưng bây giờ tôi không có gì chống lại điều đó, bây giờ, điều đó ổn thôi. Nhưng, đối với tôi, anh em có thể có được tất cả sự học hành trên thế giới, và anh em vẫn chưa tìm thấy sự thành công thích hợp. Đúng vậy. Bởi vì, điều đó sẽ chỉ tạm thời làm cho mọi thứ dễ dàng hơn một chút cho anh em ở đây. Và có...Nhưng khi anh em chết, anh em để lại tất cả điều đó phía sau anh em, và toàn bộ nền kinh tế này mà chúng ta có.

⁶⁷ Tôi đã nói điều đó ngày nọ, tại Phoenix. Thật đáng để trích lại, rằng, “Tất cả nền văn minh hiện đại này, toàn bộ chương trình giáo dục, toàn bộ chương trình khoa học, tất cả đều trái ngược với Lời Đức Chúa Trời và ý chỉ của Ngài.” Nền văn minh là hoàn toàn...Sẽ không bao giờ có một nền văn minh trên thế giới sắp đến, giống như nền văn minh này. Đây là một nền văn minh bị xuyên tạc. Đức Chúa Trời đã có nền văn minh đầu tiên của Ngài trên trái đất, khi Ngài phán Lời Ngài và chúng đến, mọi hạt giống của nó, và trong nền văn minh đó không có sự chết, bệnh tật, buồn phiền. Và bây giờ chúng ta lấy những điều mà trong thế

giới khoa học, đã được đặt ở đây để giữ nó lại với nhau, và biến nó thành điều gì đó, và điều đó mang đến sự chết.

68 Giống như bom nguyên tử. Tôi không biết công thức của những điều này, nhưng tôi có thể nói điều này sai. Họ lấy uranium, để tách ra một—một phân tử, và một phân tử vỡ ra thành các nguyên tử. Nó làm gì lúc đó? Nó chỉ hủy diệt, hầu như, chỉ hủy diệt. Mọi thứ mà chúng ta làm!

69 Chúng ta uống thuốc, đặt công thức *này* với công thức *này*, để chữa bệnh *này*, và đưa nó vào trong chúng ta. Và chúng ta làm gì? Chúng ta phá bỏ điều gì khác.

70 Bây giờ tôi đoán anh em đã đọc, đọc *Tạp chí Bạn đọc* tháng trước, rằng nó đã nói rằng, “Trong thời đại này mà chúng ta đang sống bây giờ, rằng, những người nam và người nữ trẻ có thể đến tuổi trung niên từ hai mươi đến hai mươi lăm tuổi.” Hãy suy nghĩ về điều đó. Những cô gái trẻ ở tuổi mãn kinh, và chỉ hai mươi, và hai mươi ba tuổi, tuổi trung niên. Anh em thấy đấy, những gì đã làm điều đó, đó là thức ăn lai giống này và những thứ mà chúng ta đang ăn. Đấy, đó là thứ, thức ăn và sự—sự sống mà chúng ta đang sống. Các nhà khoa học đã mang nó đến cho chúng ta, và, trong việc làm như vậy, họ đang giết chết anh em.

71 Tôi đã ở Châu Phi nơi mà tôi đã nhìn thấy những chàng trai chưa bao giờ uống thuốc trong đời. Họ ăn thịt có giò trong đó. Họ đã uống nước từ một hồ nước mà trông giống như sẽ dùng để giết chết một con bò. Và tôi đang bắn một mục tiêu ở cự ly hai trăm thước, và tôi không thể nhìn thấy nó bằng một cặp ống nhòm có ống kính bảy-năm mươi. Và một người đàn ông trạc tuổi tôi đang đứng đó, nói cho tôi biết nó đã bị bắn trúng ở đâu, bằng mắt thường của ông. Bây giờ, nếu tất cả nền văn hóa hiện đại này đã làm điều gì đó...Tôi cảm thấy nếu tôi có đôi mắt và dạ dày của anh ấy, tôi sẽ là một người khá tốt. Vâng.

72 Nhưng anh em đấy, anh em thấy đấy, đó là những gì khoa học, giáo dục, nền văn minh, chúng ta bị hủy diệt bởi nó. Chúng ta tự hủy diệt chính mình. Nó đã bắt đầu trong vườn Ê-đen, và tiếp tục cho đến ngày nay. Nhưng, sự khao khát thành công!

Thế thì, chúng ta khao khát sự thông công. Chúng ta hành động, chúng ta muốn có sự thông công.

⁷³ Nó giống như một thanh niên và một thiếu nữ. Bây giờ, không cần thiết hay không (ý tôi là) không có gì lạ cho một thanh niên và một thiếu nữ yêu—yêu nhau. Đó là sự khao khát tình yêu. Đó là tuổi của họ, và họ—họ yêu nhau. Và nó không phải là không tự nhiên, đó chỉ là một điều tự nhiên cho họ để làm điều đó.

⁷⁴ Bây giờ chúng ta tìm thấy nhiều điều, trong đời sống mà chúng ta đang sống trong thân thể xác thịt, mà chúng ta khao khát. Nó chỉ là điều gì đó đặt để trong chúng ta. Chúng ta muốn làm điều đó, chúng ta hoàn toàn cảm thấy rằng nó cần thiết. Và thật cần thiết để chúng ta làm điều đó.

⁷⁵ Chúng ta thấy nhiều phụ nữ, trong những ngày này, khát khao sắc đẹp. Bây giờ không có một người phụ nữ nào...Thật là điều tự nhiên cho một người nữ khát khao được xinh đẹp. Đó là—đó là bản năng được Đức Chúa Trời ban cho của nàng và—và vẻ đẹp của nàng mà Đức Chúa Trời ban cho nàng dành cho người bạn đời của nàng. Và bây giờ chúng ta thấy rằng phụ nữ muốn được như vậy. Tại sao vậy? Chỉ bởi vì đó là điều gì đó Đức Chúa Trời đã ban cho cô ấy. Và phụ nữ đẹp thì không sai. Họ nên được như vậy.

⁷⁶ Và, anh em biết đấy, họ là tạo vật duy nhất mà—mà phái nữ đẹp hơn phái nam, đó là trong loài người. Mọi loài vật khác, lấy ví dụ con—con bò cái với bò đực, con nai cái với con hươu đực, gà mái với gà trống, chim mẹ với chim bố, luôn luôn bạn thấy giống đực to và đẹp. Nhưng về loài người, là nơi có sự bại hoại, thì nó ngược lại; và phụ nữ thì—thì cũng xinh đẹp, và họ ham muốn được xinh đẹp.

⁷⁷ Không giống như một số tạo vật kỳ lạ này chúng ta thấy trên đường phố ngày nay; không, không, không phải loại đẹp để đó. Không. Đó là cảnh tượng kinh khủng nhất mà tôi từng thấy trong đời. Vâng, thưa quý vị. Đó là sự xuyên tạc đang làm hư hỏng sự khao khao thật sự.

⁷⁸ Bây giờ, sự khao khát thực sự mà một người nữ nên có, sẽ là

để “trang điểm chính mình trong trang phục khiêm nhường, và có một linh giống như Đấng Christ,” Ti-mô-thê Nhất 2:9. Bây giờ đó là cách người nữ nên khát khao. Vậy thì nếu chị em muốn trở nên xinh đẹp, đó là cách làm cho chị em xinh đẹp, đấy, là một linh giống như Đấng Christ, và được trang điểm trong y phục khiêm tốn.

⁷⁹ Ồ, chào ôi, một số trong những người này ngày nay trên đường phố! Anh em không thể phân biệt một người nam với người nữ, và đó là một—đó là điều trông kinh khủng nhất mà anh em sẽ...Tôi sẽ không, đó là—đó là...Tôi—tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì giống như thế, giống như con người. Nó vượt xa con người. Đôi mắt được vẽ lên như *thế*, và, anh em biết đấy, những đôi mắt thần lẫn trông kỳ lạ, và tất cả những bộ quần áo trông thật kỳ lạ. Và, tại sao, nó thậm chí không...Tất cả quá hình thức, họ thậm chí không giống như một con người. Và một số chàng trai trong số họ ở ngoài đây, với mái tóc của họ chải xuống, mái tóc của chị gái của họ, những cuộn tóc ở trán ở *đây*, anh em biết đấy, ồ, đó là một sự xuyên tạc hoàn toàn! Đúng vậy. Đó là—đó là—đó là Sa-tan, và Sa-tan là kẻ xuyên tạc.

⁸⁰ Khi Đức Chúa Trời làm nên mọi thứ trong vườn Ê-đen, thật đáng yêu, thì Sa-tan bước vào và làm hư hỏng. Sa-tan không thể tạo ra điều gì cả. Chỉ có một Đấng Tạo Hóa duy nhất, đó là Đức Chúa Trời. Nhưng Sa-tan làm hư hỏng sự sáng tạo nguyên thủy. Và bây giờ nó đã đi vào (điều này tôi muốn nói tối nay) làm hư hỏng sự—sự sáng tạo nguyên thủy của sự khát khao.

⁸¹ Bây giờ, một người nữ, như tôi đã nói trước đây, muốn được xinh đẹp. Có điều gì đó trong cô ấy, rằng cô ấy là giới nữ và cô ấy muốn được như vậy.

⁸² Nhưng cách họ đi trên đường phố ngày nay, cắt tóc như đàn ông, mặc quần áo đàn ông; và rồi đàn ông quay lại, mặc quần áo của đàn bà, và cắt tóc như đàn bà. Đấy, đó là một sự xuyên tạc, toàn bộ sự việc! Thức ăn của bạn bị hư hỏng. Đời sống của bạn bị hư hỏng. Sự khát khao của bạn, bị hư hỏng. Sự ham muốn của bạn bị hư hỏng. Đó là một thời đại của sự bại hoại!

⁸³ Tôi đã nói ở đây, cách đây không lâu, về *Ê-đen của Sa-tan*. Đức Chúa Trời đã mất sáu ngàn năm, và làm nên một vườn Ê-đen

hoàn hảo. Sa-tan đến và rải hạt giống, và làm biến dạng chúng. Bây giờ hễ đã có sáu ngàn năm, và hễ đã có vườn Ê-đen khoa học của riêng mình, trở lại ngay trên sự xuyên tạc về lẽ phải.

⁸⁴ Và đây là thời đại lai giống, lai giống. Thậm chí họ đã có những—những giáo hội ngày nay, cho đến khi họ bị lai tạp. Đúng vậy. Họ vào đây, họ chỉ đi nhà thờ, đó là một nhà nghỉ thay vì một nhà thờ. Nhà thờ là nơi mà mọi người đến với nhau và thờ phượng Đức Chúa Trời trong Thánh Linh và trong Lẽ thật. Và ngày nay nó là một nhà nghỉ. Chúng ta đến đó và có một ít thời gian để bắt tay, và thông công, và uống một ít cà phê đen ở phía sau tòa nhà, và về nhà cho đến tuần sau, và chúng ta đã làm xong bốn phận tôn giáo của mình.

⁸⁵ Bây giờ nó là một thời đại hư hỏng. Và Sa-tan đang làm hư hỏng những cơn khát này mà Đức Chúa Trời đã đặt trong anh em, để làm cho khát. Sa-tan đang làm hư hỏng họ. Bây giờ nếu anh em muốn biết điều đúng, sự hư hỏng...

⁸⁶ Nếu chị em, những người nữ, muốn được xinh đẹp, hãy lấy Ti-mô-thê Nhất 2:9, đó là điều mà “tự trang điểm cho mình trong trang phục lịch sự khiêm tốn—khiêm tốn, với một linh giống như Đấng Christ, nhu mì, phục tùng chồng họ,” và vân vân. Đó là cách mà chị em nên được tô điểm, đời sống của chị em.

⁸⁷ Nó làm hư hỏng bản chất thật của Đức Chúa Trời, và sự khao khát thật của Đức Chúa Trời, về thân thể và linh hồn, bởi sự ham muốn tội lỗi. Tội lỗi, một sự trụy lạc! Bây giờ chúng ta tìm thấy, một người ngày nay, cách họ đã nhận lấy sự hư hỏng đó; khao khát Đức Chúa Trời, khao khát được xinh đẹp, và tất cả những sự khát khao này. Vì, thay vì nước, họ đã biến điều đó thành sự thỏa mãn điều đó với việc uống. Khát khao sự vui mừng, mọi người đều muốn có sự vui mừng; khao khát sự thông công; tất cả những cơn khát lớn này mà Đức Chúa Trời đã đặt vào trong chúng ta, để chúng ta có thể khát khao Ngài. Đức Chúa Trời đã làm cho anh chị em khát khao Ngài, và chúng ta cố gắng thỏa mãn nó với một số loại khát khao khác, với một số loại khác của sự hư hỏng của sự khát khao đúng đắn. Thấy nó ở trong tự nhiên như thế nào không? Thấy nó trong thuộc linh như thế nào không? Chúng ta nghĩ, chừng nào chúng ta gia nhập giáo hội, điều đó—điều đó ổn

định, đó là tất cả những gì chúng ta phải làm. Ồ, điều đó hoàn toàn sai. Không.

⁸⁸ Đức Chúa Trời muốn anh chị em khao khát Ngài! “Như con hươu được thèm khát khe nước, linh hồn con khát khao Ngài, Ôi Đức Chúa Trời.” Thấy không? Thấy không?

⁸⁹ Bây giờ, nếu con nai đó đang thèm khát khe nước, điều gì xảy ra nếu ai đó đi cùng, và một con nai bạn thân khác có thể đi cùng, và nói, “Này, tôi sẽ nói cho anh biết những gì tôi—tôi có thể làm. Tôi biết nơi có một hồ bùn dưới đây.” Ồ, con nai không muốn điều đó. Nó, điều đó sẽ không tốt cho nó chút nào.

⁹⁰ Và không có gì có thể thỏa mãn cơn khát đó trong con người, cho đến khi Đức Chúa Trời bước vào. Người đó phải có Nó, nếu không thì chết. Và không người nào có quyền cố gắng che giấu hay thỏa mãn cơn khát thánh khiết đó, đó là trong người ấy, bởi những việc thuộc về thể gian. Không, thưa quý vị. Thật không tin kính để làm như vậy. Và nếu anh em khao khát Đức Chúa Trời, đừng bắt tay với thầy giảng và ghi tên mình vào sách. Nếu anh em đang khao khát Đức Chúa Trời, chỉ có một điều để thỏa mãn điều đó, đó là, hãy gặp Đức Chúa Trời. Nếu anh em đang khao khát Đức Chúa Trời, đó là cách duy nhất anh em có thể gặp Ngài, là làm điều đó.

⁹¹ Và rồi cũng có một mối nguy hiểm lớn, nếu anh em không quan sát những gì mình đang làm trong thời gian đó. Nếu bạn đang khao khát Đức Chúa Trời, hãy tin chắc đó là Đức Chúa Trời mà bạn tìm thấy. Đây, tin chắc rằng sự khát khao của anh em được thỏa mãn. Nhưng nếu Sa-tan có thể bóp méo anh em, từ những ham muốn tự nhiên này, và hấn sẽ làm nếu hấn có thể, hấn sẽ—hấn sẽ chỉ làm cho anh em cố gắng được thỏa mãn.

⁹² Một người đàn ông đi ra, điều gì làm cho một người say rượu? Là bởi vì anh ta đang lo lắng và dày vò. Có điều gì đó thiếu sót trong anh ta.

⁹³ Tôi đã ở tại Mayos, ở đây cách đây không lâu, và tôi đã lên đó trong một cuộc phỏng vấn. Và rồi người ta nói về điều này, rằng, nói về việc uống rượu, và tôi đã nói với họ rằng cha tôi đã uống.

Nói, “Điều gì đã khiến ông ấy uống rượu?”

Tôi nói, “Tôi không biết.”

94 Ông nói, “Là bởi vì có điều gì đó mà (ông) đã không làm ông thỏa mãn, và ông nghĩ ông có thể uống để quên đi buồn bực khỏi tâm trí mình.”

95 Tôi đã nắm bắt được nó ngay lúc đó, đấy. Thực sự là Đức Chúa Trời, là điều duy nhất có thể thỏa mãn cơn khát đó. Chính Đức Chúa Trời là điều duy nhất có thể thỏa mãn cơn khát đó của con người, là tin nhận Đức Chúa Trời.

96 Bây giờ Sa-tan lấy những điều này, như tôi đã nói, và làm hư hỏng họ. Thế thì nếu anh em—nếu anh em...Nếu anh em không cho sự khát khao đó đúng chỗ trong đời sống của mình, và sẽ không khát và lấy những thứ mà Đức Chúa Trời đã sẵn sàng để ngăn chặn cơn khát đó, để làm dịu nó, thì Sa-tan sẽ dẫn dắt anh em đến một số hố sâu tù đọng của nó trong thế gian này. Bạn phải có nó ở đâu đó. Nếu bạn không thể tìm thấy thức ăn, bạn sẽ ăn từ thùng rác. Thấy không? Và nếu bạn—nếu bạn không thể tìm thấy nước, và bạn sắp chết, bạn sẽ uống từ một—một hồ nước thuộc bất kỳ loại nào, bởi vì bạn đang hư mất.

97 Nhưng không có lý do gì cho điều đó, khi anh em đang khao khát Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời hằng sống, không phải điều gì đó lịch sử. “Linh hồn tôi khao khát Ngài, Đức Chúa Trời hằng sống,” Điều gì đó ban cho nước sống, Điều gì đó làm thỏa mãn.

98 Có một bản chất khác, tự nhiên, chỉ là một sự khao khát tự nhiên, trong sự khát khao đó của linh hồn. Anh em có thể nói, “Anh Branham, có phải linh hồn đó đang khát khao, điều đó là tự nhiên không?” Vâng, đó là điều tự nhiên cho một linh hồn khát khao. Và đó là, vì Đức Chúa Trời đã tạo ra anh em theo cách này, để anh em sẽ khao khát Ngài. Ngài muốn anh em khát khao Ngài. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã làm cho anh em như thế. Ngài không phải làm cho anh em như thế, nhưng Ngài đã làm điều đó. Và nếu Ngài đã không làm cho anh em như thế, để anh em sẽ khát khao, sẽ có một lời bào chữa tại Tòa Phán xét, nói, “Tôi—tôi—tôi đã không hề khát khao Đức Chúa Trời.” Nhưng, không có lời bào chữa, anh em có khát. Anh em sẽ làm cho nó bằng cách nào đó; anh em có thể làm cho nó trở thành vợ mình, anh em có thể làm

cho nó thành chiếc xe hơi của mình, anh em có thể làm điều gì đó khác, anh em có thể đi nhà thờ và cố gắng thỏa mãn nó. Và tôi không có gì chống lại việc đi nhà thờ, nhưng đó không phải là sự thỏa mãn. Đó là tìm thấy Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời hằng sống, Đức Chúa Trời của Thiên đàng, vào trong linh hồn của anh chị em, để thỏa mãn sự khát khao và khao khát mà anh chị em hằng mong ước.

⁹⁹ Vậy thì, vì, Ngài đã tạo nên anh chị em để anh chị em có thể khao khát Ngài, vì sự thông công của Ngài. Bây giờ, có sự khao khát thực sự cho sự thông công. Bây giờ chúng ta muốn gặp nhau. Chúng ta đang làm điều đó tối nay. Chúng ta gặp nhau ở đây tối nay bởi vì chúng ta thích thông công, người này với người kia. Tại sao chúng ta làm điều đó? Bởi vì có điều gì đó trong chúng ta mà chúng ta muốn gặp nhau. Điều đó thật tự nhiên. Và bây giờ chúng ta gặp nhau trên một điểm chung ở đây, đó là, bởi vì tất cả chúng ta đang khao khát Đức Chúa Trời. Thấy không? Và rồi chúng ta gặp nhau ở đây trên những điểm chung, thường xuyên ở đây. Trong hội thánh tối nay, ở đây, có thể là nhiều quan điểm giáo phái khác nhau, và vân vân; nhưng khi nói đến sự khát khao đó, chúng ta có thể gặp nhau trên một nền tảng chung, một nền tảng: tất cả chúng ta đều khao khao. Một số người có thể tin vào sự rầy nước, người khác tin vào phép báp-têm, và một người vào sự đổ nước, hay đại loại như vậy; nhưng khi đến với sự khao khát Đức Chúa Trời, chúng ta—chúng ta đến trên một nền tảng chung. Và Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta để chúng ta làm điều đó, khao khát Ngài và vì sự thông công của Ngài. Tôi không biết gì cả...

¹⁰⁰ Khi tôi còn là một cậu bé, tôi nhớ tôi đã được lớn lên trong một gia đình thật nghèo. Và tôi nhớ nhiều lần tôi đã đi chơi với những người bạn. Tôi không thể ăn mặc giống như để đi ra một nơi tử tế. Nhưng, tôi—tôi không biết, có điều gì đó về dân sự, mà tôi thích. Tôi thích đến với họ. Nhưng tôi, ít nhiều, được gọi là, con chiên ghẻ. Và khi tôi được cứu và tìm thấy Điều gì đó trong tôi, mà tôi khao khát, một—một Người Bạn, Người nào đó sẽ là một người bạn thân của tôi, Người nào đó mà tôi có thể tin cậy, Người nào đó anh em có thể ngồi xuống và trò chuyện với những

rắc rối của mình. Và khi...Tôi tìm thấy sự thỏa mãn thật sự đó khi tôi tìm thấy Chúa Jêsus Christ, Đấng Làm Thỏa Mãn đích thực đó mà lấy đi tất cả—tất cả...làm dịu đi tất cả sự khát khao đó, và ban cho anh em Điều gì đó mà—mà trông giống như không có gì để thay thế Ngài.

¹⁰¹ Và bây giờ cách mà Sa-tan cố gắng làm hư hỏng sự thỏa mãn này của linh hồn, sự khao khát cho linh hồn đó! Hắn cố gắng cho anh em mọi thứ để thỏa mãn điều đó. Và hắn quá dối trá trong những ngày trụy lạc này. Đây là một thế giới hư hoại. Đó là một chủng tộc hư hoại. Đó là một dân sự hư hoại. Mọi thứ đều bị bóp méo, và đã bị hư hoại dần dần cho đến khi nó trở thành thời đại lừa dối nhất mà chúng ta đã...bất kỳ con người nào đã từng sống. Nó lừa dối hơn bao giờ hết.

¹⁰² Bây giờ anh em chỉ—anh em thật sự không thể tưởng tượng được sự lừa dối của đất nước như thế nào, ngay cả với những người anh em của chính chúng ta, giống như những người Mỹ.

¹⁰³ Tôi đã nói cách đây một thời gian. Tôi đã ở trong rừng cách đây vài tuần và tìm thấy một—một—một gói thuốc lá nằm trong rừng. Và nó nói ở đó, “Đầu lọc của một người biết suy nghĩ.” Và tôi tiếp tục đi xuống qua những khu rừng cách xa một chút, và tôi quay trở lại; cứ mang trong tâm trí tôi, “Đầu lọc của một người biết suy nghĩ, và khẩu vị của một người hút thuốc.”

¹⁰⁴Ồ, tôi đã có mặt tại Hội chợ Thế giới, cách đây hai năm, còn nhớ khi họ có Yul Brynner đó và tất cả họ ở đó, khi họ đang buổi trình diễn về thuốc lá. Và cách mà họ lấy khói đó và đặt nó qua một miếng đá cẩm thạch, và lấy một que tăm bông Q-tip và lấy chất nicotine đó ra khỏi đó, và đặt nó trên lưng của một con chuột. Trong bảy ngày, nó bị ung thư quá nhiều đến nỗi nó không thể đứng dậy được. Thấy đó, từ một đầu thuốc! Và rồi họ cho thấy điều đó như thế nào khi điều đó đi vào phổi con người. Một số người trong họ nói, “Tôi không hít vào. Tôi chỉ phun nó vào miệng tôi.” Cho thấy cách nó đi vào trong nước bọt và đi thẳng xuống giống như vậy, vào cổ họng, đấy.

¹⁰⁵ Và rồi người đàn ông này nói, “Anh thấy rất nhiều người nói về một đầu lọc.” Ông ấy nói, “Bây giờ, nếu anh có một sự ham muốn,” đó là một sự khao khát, bạn thấy đấy, “một sự ham thích

hút một điếu thuốc, một điếu thuốc tự nhiên có thể thỏa mãn ham muốn đó trong lúc này. Nhưng nếu anh có một đầu lọc, thì phải bốn điếu thuốc mới thỏa mãn,” nói, “bởi vì anh chỉ nhận được khoảng một phần tư khói thuốc.”

¹⁰⁶ Và nói, “Sở thích của một người đàn ông hút thuốc”? Thấy đó, bạn không thể có khói thuốc trừ khi bạn có nhựa thuốc. Và khi bạn có nhựa thuốc, bạn bị ung thư. Vì vậy anh em đây, đây, nó—nó chỉ là một mảnh lời quảng cáo. Và tôi nghĩ về một—một công ty thuốc lá ở đất nước này, và—và nó sống ở đất nước này, và rồi với một mảnh lời như thế, để lừa dối hoàn toàn những công dân Mỹ, để lừa dối họ. Đầu lọc của một người biết suy nghĩ ư? Nó chỉ là một mảnh lời quảng cáo để bán được nhiều thuốc lá hơn.

¹⁰⁷ Rồi tôi nghĩ về điều đó, “Đầu lọc của một người biết suy nghĩ,” tôi nghĩ, “đó là một ý kiến hay.” Vì vậy có một Đầu lọc của người biết suy nghĩ, đó là Kinh Thánh này. Đầu lọc của một—một người biết suy nghĩ sẽ nhận lấy Đầu lọc này, Nó sẽ sản sinh ra sở thích của một người công bình. Thấy không?

¹⁰⁸ Bây giờ, anh em không thể lôi kéo tội lỗi qua những trang Kinh Thánh này. Không, Nó ngăn nó lại. Nó lọc điều đó ra. Bây giờ, anh em có thể đi nhà thờ, và chỉ lấy bất cứ thứ gì, nhưng anh em không thể đi qua Kinh Thánh này và phạm tội. Nó sẽ không làm điều đó. Nó lọc sạch mọi tội lỗi, và Nó ban cho sự ưa thích của một người thánh khiết. Bởi vì nếu một người đang nghĩ rằng mình muốn được thánh khiết, và giống như Đức Chúa Trời, và là con trai hay con gái của Đức Chúa Trời, thì người đó muốn có loại Đầu lọc phù hợp. Vì vậy Ngài ngăn chặn tất cả tội lỗi ở phía bên này Kinh Thánh, và Ngài chỉ có thể mang Đức Thánh Linh đến qua Kinh Thánh, mà Kinh Thánh đã viết. Đó là sở thích của một người thánh khiết, để có Đầu lọc của người biết suy nghĩ này.

¹⁰⁹ Bây giờ chúng ta thấy nó lừa dối như thế nào ngày nay. Ma-thi-ơ 24:24, Chúa Jêsus phán, “Trong những ngày sau rốt, hai linh sẽ rất gần gũi cho đến nỗi họ sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Thật gần gũi! Làm thế nào, thật là một sự lừa dối về—về đúng và sai, chúng ta có ngày hôm nay!

¹¹⁰ Ngay cả trong—trong chính quyền của chúng ta, trong nền chính trị của chúng ta, chúng ta—chúng ta thậm chí không có một người nào mà chúng ta có thể đưa lên như một chính trị gia, mà sẽ hoàn toàn ủng hộ cho những gì ông ta nghĩ là đúng. Patrick Henry và George Washington của chúng ta, và của Abraham Lincoln của ngày hôm nay ở đâu? Đúng như Tổng thống của chúng ta đã nói ở đó, “Đường lối, nếu họ muốn có chủ nghĩa cộng sản, họ có thể có nó, bất cứ điều gì người ta muốn.” Nếu đó không phải là một—một người mà không chịu nói ra sự tin chắc của mình! Một người sẽ đứng trên một nguyên tắc, mà sẽ đứng trên những gì một nguyên tắc...chỉ muốn đi theo cách—cách—cách ít sự đối kháng nhất.

¹¹¹ Và đó là cách mà dân sự đã có, trong hội thánh. Họ muốn gia nhập giáo hội, và họ nói, “Ồ, ồ, điều đó—chính là nó, tôi—tôi đã gia nhập giáo hội lúc này.” Anh em đang cố gắng thỏa mãn sự khát khao thánh khiết đó mà Đức Chúa Trời đã đặt trong anh em, mà Thập điều khiển đang cố gắng hướng anh em đến với điều đúng đắn, và anh em cố gắng thỏa mãn điều đó với việc gia nhập một giáo hội, trích dẫn một tín điều, hay điều gì đó giống như thế. Khi mà, không có gì ngoài chính sự Hiện diện và đầy đầy của Chính Đức Chúa Trời trong đời sống của anh em, mà sẽ thỏa mãn điều đó.

¹¹² Người đó sẽ không thỏa mãn với một tín điều. Anh em sẽ không bao giờ kéo một tín điều qua Kinh Thánh đó. Không. Thậm chí không có, cái gọi là Tín điều các Sứ đồ, sẽ không bao giờ được xuyên suốt qua Đó. Hãy chỉ cho tôi thấy trong Kinh Thánh chỗ Tín điều các Sứ đồ nói, “Tôi tin vào giáo hội Công giáo Rô-ma Thánh; Tôi tin vào sự thông công của các thánh đồ”; khi Kinh Thánh nói, “Có một đấng trung bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người, và đó là Con Người Đấng Christ Jêsus.” Anh em sẽ không bao giờ đưa điều đó qua Kinh Thánh.

¹¹³ Anh em sẽ không bao giờ kéo tất cả những điệu nhảy này, và quần đùi, và những điều mà người ta đang làm ngày nay, những điệu nhảy vận vẹo và watusis này và những câu chuyện, và tất cả những điều này, qua Lời Đức Chúa Trời. Anh em sẽ không bao giờ kéo xu hướng văn minh hiện đại này qua Kinh Thánh đó. Nó

chống lại điều đó. Thấy không? Và anh em cố gắng thỏa mãn cơn khát đó, nhưng, anh em thấy đấy, nó sẽ...Kinh Thánh này sẽ chỉ thỏa mãn sở thích của người nam hay người nữ công bình. Đức Thánh Linh này, mà họ sẽ cười nhạo, và nói, “Người mất trí rồi.” Nhưng Điều đó làm thỏa mãn sự khao khát đó, điều gì đó mà thế gian không biết gì về nó. Họ đã tự làm hư hỏng, từ phép báp-têm thật bằng Đức Thánh Linh và Lời của Đức Chúa Trời, (để làm gì?) thành những hầm chứa phân, những nơi ô uế của giáo hội, của những giáo điều và tín điều, và—và sự khác biệt giáo phái, và vân vân.

Nói, “Anh là Cơ-đốc nhân à?”

¹¹⁴ “Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Trưởng Lão.” Điều đó không có ý nghĩa gì với Đức Chúa Trời, không có nghĩa gì cả. Anh em không thể kéo chúng những điều đó qua Kinh Thánh của Đức Chúa Trời ở đây. Và anh em đang cố gắng thỏa mãn sự khát khao thánh khiết đó mà Đức Chúa Trời ban cho anh em, để khao khát Ngài. Đúng thế không?

¹¹⁵ Bây giờ, anh em biết rằng Đa-vít đã nói ở đây, “vì Đức Chúa Trời hằng sống.” Bây giờ, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Thế thì không thể có sự thỏa mãn cho đến khi Lời này, là Đức Chúa Trời, trở nên sống động trong anh em, thì anh em thấy Chính Đức Chúa Trời làm trọn những lời hứa mà Ngài đã hứa trong Kinh Thánh.

¹¹⁶ Bây giờ chúng ta có những người thông giải Kinh Thánh khác nhau. Một giáo hội thông giải Nó theo cách *này*, giáo hội khác thông giải Nó theo cách *kia*, và giáo hội khác thông giải theo cách *này*. Một số người không nhận lấy một chút của Nó; một số lấy ở *đây* và ở *đó*, một mảnh của Nó. Nhưng Đức Chúa Trời là Đấng Thông Giải của Chính Ngài. Khi Ngài đưa ra lời hứa và làm ứng nghiệm nó, đó là sự thông giải của nó.

¹¹⁷ Nếu tôi đã hứa với anh em tôi sẽ ở đây tối nay, và tôi ở đây, đó là sự ứng nghiệm lời hứa của tôi. Nếu tôi nói tôi sẽ gặp anh vào buổi sáng, và tôi ở đó, đó là lời hứa của tôi. Không cần viện cứ nào khác, tôi phải ở đó.

118 Và khi Đức Chúa Trời đưa ra lời hứa, và rồi đến gần và làm trọn lời hứa đó, đó là sự thông giải của lời hứa. Và tôi thách thức bất cứ ai nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, và xem thử mọi Lời trong Kinh Thánh đó có phải là Lẽ thật không. Đúng vậy. Đó là những gì sự khát khao ở trong đó.

119 Anh em nói, “Nếu tôi sống trong thời của Chúa Jêsus, tôi sẽ làm *điều này điều kia*.”

120 Ô, anh em đang sống trong những ngày của Ngài. Chúng ta đang làm gì về điều đó? Chúng ta đang làm gì? Anh em nói, “Ồ?” Những gì anh em đã làm, có lẽ những gì người Pha-ri-si đã làm. Họ thuộc về giáo hội, và chối bỏ Chúa Jêsus Christ.

121 Chúng ta luôn luôn nói ngày nay, người ta cố gắng nói, “Chúng ta so sánh. Chúng ta phải so sánh từng trang từng câu Kinh Thánh với Kinh Thánh, lời Kinh Thánh với lời Kinh Thánh.” Đó không phải là Lẽ thật. Không, nó không phải là Lẽ thật. “Từ ngữ Hy Lạp này có nghĩa là *điều này*, và *điều này* có nghĩa là *điều đó*.” Chính những người Hy Lạp, trở lại trong Hội đồng Nicaea, và những tác giả ở trong đó, họ đã có những hình thức khác nhau. Một người tin theo cách này, học giả Hy Lạp *này* có ý nghĩa *này*, và một người khác nói *điều này* có nghĩa là nó theo cách *này*. Và họ làm ầm lên vì Nó. Chúng ta không cần sự thông giải của các học giả Hy Lạp hay những từ ngữ Hy Lạp.

122 “Để biết Ngài là Sự Sống,” Con Người, Chính Đấng Christ! Không so sánh. Đó là sự mặc khải mà Đức Chúa Trời đã xây dựng Hội thánh của Ngài. Và nếu chúng ta không xây dựng trên cùng một Hội thánh đó... Kinh Thánh nói, “A-bên, bởi đức tin!” Và đức tin là một sự mặc khải Thiên liêng. Đấy, đức tin là một sự mặc khải Thiên liêng. Được rồi. Toàn bộ Điều này được xây dựng dựa trên sự mặc khải lúc đó, và trừ phi điều này được bày tỏ cho anh em! Chúa Jêsus phán, “Con cảm ơn Cha, Cha ôi, rằng Ngài đã giấu những điều này với những người khôn ngoan của thế gian này, và bày tỏ điều đó cho những con trẻ muốn học biết như vậy.” Đấy, bây giờ, toàn bộ sự việc được xây dựng ở đó, anh em phải biết Con Người!

123 Và anh em không thể thỏa mãn điều đó bằng cách gia nhập giáo hội. Anh em phải tìm thấy Người, Chính Đức Chúa Trời, là

Lời và—và sự thông giải của chính Ngài ngày hôm nay, những lời hứa mà Ngài đã hứa ngày hôm nay. Những người mà Ngài sẽ có trong thời đại này, “Hội thánh không vết không nhẵn,” không có nghĩa là một giáo phái; nó có nghĩa là những con người, những cá nhân không vết không nhẵn. “Hai người nằm trên giường, Ta sẽ lấy một người và để lại một người; hai người trên cánh đồng, Ta sẽ lấy một người và để lại một người.” Nhưng khi Đức Chúa Trời, sự khát khao thánh khiết đó được giống như Ngài, và rồi anh em thấy rằng Lời Ngài ở trong anh em, chứng thực chính Nó, rằng anh em là tôi tớ của Đức Chúa Trời. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời phán, anh em cứ làm theo từng chữ một bước đi thẳng tới điều đó, thế thì anh em đang đi qua tiến trình đúng đắn để thỏa mãn sự khao khát thánh khiết đó ở trong anh em.

¹²⁴ Ồ, dĩ nhiên, người ta sẽ cười nhạo anh em, và nói, “Anh mất trí rồi. Anh bị điên rồi.” Nhưng hãy nhớ những gì họ đang uống, đấy. Nhìn xem họ đang ở đâu. Anh em có thể tưởng tượng một giếng phun lớn phun ra dòng nước tốt, và người nào đó ở dưới một trong những cái hồ dưới đó, với những con nòng nọc chết, và những tín điều, mọi thứ nằm trong đó, uống ở dưới đó, nhìn lên và làm trò cười anh em?Ồ! Tại sao, anh ta không biết, anh ta không biết một—một Dòng suối ngọt ngào làm dịu cơn khát mà anh em đang sống là gì. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹²⁵ Chúng ta có một Đức Chúa Trời hằng sống. Không phải một người đã chết cách đây một ngàn chín trăm năm và ở lại trong mồ mả, nhưng là Đấng đã sống lại. Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Cùng một Đức Thánh Linh đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần cũng là Đức Thánh Linh ở đây bây giờ. Ngài là Phần thỏa mãn, bởi vì Ngài là Lời. Đúng vậy. Đức Thánh Linh đã viết Lời, Ngài thông giải Lời. Kinh Thánh nói, trong Phi-e-rơ Nhì, rằng Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh, “Những người xưa, được Đức Thánh Linh cảm động, đã viết Kinh Thánh.”

¹²⁶ Vậy thì, anh em không thể làm điều đó, anh em không thể thỏa mãn cơn khát thánh khiết đó bằng Chính Đức Chúa Trời đang sống trong anh em, trong Thân vị của Đức Thánh Linh. Giáo dục, văn hóa, gia nhập các giáo hội, đọc thuộc lòng các tín điều,

sẽ thuộc về sự thông công; tất cả những điều này rất tốt, nhưng họ hoàn toàn sẽ không ngăn chặn sự im lặng thánh khiết đó, mà—đúng hơn là, sự khao khát thánh khiết đó, sẽ không làm im lặng đi sự khao khát thánh khiết đó.

¹²⁷ Tôi đã lắng nghe Billy Graham, nhà truyền giáo vĩ đại, đêm nọ. Tôi nói với anh em, bây giờ tôi cầu nguyện nhiều hơn cho anh ấy bao giờ hết. Tôi đã thấy anh ấy thực sự kết tội nó với họ, theo cách họ đã làm. Ông ấy nói, “Đám giáo sĩ đó đang xuống đường, mặc cổ áo quay quanh!” Đi xuống đó nơi họ không có việc gì để đi, cúi mũi vào điều gì đó. Nhưng họ đang đi xuống đường, vỗ tay và vỗ chân. [Anh Branham vỗ tay—Bt.] Ô, họ trông giống như những kẻ lẩn lộn không thánh khiết. Bây giờ, anh em thấy, nhưng họ có điều gì đó mà họ—họ tin vào. Họ có điều gì đó, nó kích thích linh hồn. Họ có điều gì đó mà họ phấn khích. Người đàn bà nào đó đã đi và cắm đầu vào cái gì đó ở dưới đó, và họ nghĩ rằng bà là một người tử vì đạo, và bà không có việc gì để làm. Bây giờ chúng ta thấy rằng những người đàn ông này [Anh Branham vỗ tay] có điều gì đó mà họ có thể vỗ tay. Họ đã rất vui. Họ đang làm điều gì đó.

¹²⁸ Ô, nếu anh em có thể làm điều đó vì một—một nguyên tắc mà anh em nghĩ là đúng ở đây; và rồi đứng trong một nhà thờ và người nào đó vỗ tay hoặc vỗ nhẹ vào chân họ, các chấp sự sẽ dẫn họ ra khỏi cửa. Hãy xem, họ đã biến dân sự của họ thành một vũng bùn ô uế của tín điều và giáo phái, thay vì nuôi dưỡng họ bằng Lời thánh phước của Đức Chúa Trời, điều đó được giải cứu bởi Quyền năng của sự sống lại của Chúa Jêsus Christ.

¹²⁹ Đấy, họ cố gắng, họ làm dịu cơn khát của mình bằng cách nói, “Tôi là Tiến sĩ A gì đó,” hay xuất thân từ một thần học viện nào đó hay một trường nào đó. Nhưng điều đó không có nghĩa là một điều, không phải là một điều. Nhưng, anh em thấy, họ, họ cố gắng tự thỏa mãn, nói, “Bây giờ Đức Chúa Trời sẽ nhận ra tôi bởi vì tôi là mục sư của Ngài. Đức Chúa Trời sẽ nhận ra tôi bởi vì tôi là Cha thánh A gì đó, hay Giám mục A gì đó,” hay—hay điều gì đó giống như thế. Họ đang cố gắng thỏa mãn cơn khát của họ ở đó, khi anh em không thể làm điều đó. “Tôi có bằng Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật. Tôi đã có bằng Cử nhân Văn chương.

Tôi có điều này.” Điều đó ổn thôi. Nhưng, đối với tôi, điều đó chỉ có nghĩa là anh em cách xa Đức Chúa Trời hơn nhiều. Đúng vậy. Điều đó cách xa Đức Chúa Trời hơn nhiều, mọi lúc!

¹³⁰ Anh em chỉ biết Đức Chúa Trời bởi một kinh nghiệm. Anh em không thể giáo dục Điều này vào trong anh em. Nó được sinh ra trong anh em! Đó là điều gì đó mà Đức Chúa Trời ban cho anh em. Giáo dục không liên quan gì với Nó. Một trong những người vĩ đại nhất trong Kinh Thánh thậm chí không thể ký tên của mình, Thánh Phi-e-rơ. Điều đó hoàn toàn đúng, ông và Giảng, Kinh Thánh nói, “Cả hai đều dốt nát và không hiểu biết.” Nhưng Chúa Jêsus vui lòng ban cho ông những chìa khóa Nước Trời, bởi vì ông đang khao khát Đức Chúa Trời. A-men. Khát khao Đức Chúa Trời, sự thông công. Vâng, thưa quý vị. Ồ, chào ôi!

¹³¹ Tôi nghĩ về Ê-sai, chàng trai trẻ đó, ồ, một thanh niên tốt đẹp, ông đã ở dưới đó trong đền thờ, một ngày nọ.

¹³² Vị vua vĩ đại, và ông hướng mặt về phía ông và nghĩ rằng ông là một trong những người vĩ đại nhất. Mà, ông là một người vĩ đại. Ông đã lớn lên, cha mẹ tốt quý, một người cha và người mẹ tốt. Nhưng khi ông đi ra, chính trị của ông đã trong sạch, và ông đã làm cho mọi việc đúng với Đức Chúa Trời. Và Ê-sai đã nhìn ông và nghĩ ông là một người vĩ đại, lấy ông làm gương. Nhưng anh em đừng (không bao giờ) đặt một người nào đó, ngoài Con Người Đấng Christ Jêsus, để làm Gương cho anh em. Tất cả con người sẽ thất bại. Sau một thời gian ngắn, ông đã có một địa vị; ông là—ông là vua, nhưng ông đã cố gắng chiếm chỗ của một thầy tế lễ và đi vào đền thờ, và ông đã mắc bệnh phong.

¹³³ Rồi Ê-sai đã rất lo lắng, vì vậy ông đi xuống đền thờ và ông bắt đầu để—để cầu nguyện, ông nghĩ ông sẽ đi xuống và cầu nguyện một lát. Và bây giờ, hãy xem, người đó là một nhà tiên tri; nhưng ở dưới đó trong đền thờ có một người trẻ tuổi, ông đang kêu khóc với Đức Chúa Trời, ngày nọ, và một khả tượng giáng xuống trước mặt ông. Và khi ông làm thế, ông đã thấy các Thiên sứ, Chê-ru-bim, với những khuôn mặt của Họ được che bằng đôi cánh của Họ—của Họ, và bàn chân của Họ được che phủ, và bay với hai cánh. Và Họ đi tới đi lui, đi lên đi xuống qua

đền thờ, kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.”

¹³⁴ Và Ê-sai, sự khát khao lớn đó mà ông đã có, ông—ông có lẽ đã được đi học. Ông—ông có lẽ đã có một nền giáo dục tốt. Ông đã có một—một quan niệm kỳ diệu về những gì Đức Chúa Trời phải là. Ông—ông đã nghe các thầy tế lễ. Ông đã ở trong đền thờ. Ông đã được dạy lên để trở thành một—một người tin, nhưng, anh em thấy, ông chưa bao giờ đối mặt với Nó trước đây. Thấy không? Ông—ông có một ước muốn làm đúng. Ông muốn đúng, nhưng ông chỉ có khía cạnh giáo dục. Ông có khía cạnh thần học của Nó.

¹³⁵ Nhưng khi ông đến đó trong đền thờ ngày ấy, và ông thấy những Chê-ru-bim này đang vẫy đôi cánh qua lại, và nhận ra rằng những Thiên sứ này đã hầu việc trước mặt Đức Chúa Trời (Và Họ các Thiên sứ thậm chí không biết tội lỗi là gì; và đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Họ phải che mặt thánh của Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.), thì vị tiên tri đó kêu lên, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy. Tất cả thần học của tôi, thần học và những thứ mà tôi đã học được, tất cả quan niệm kỳ diệu của tôi mà tôi đã có về Đức Chúa Trời, tôi đang đối mặt với nó bây giờ.” Ông nói, “Tôi là người có môi dơ dáy, và ta ở với những người có môi dơ dáy.” Tất cả sự giảng dạy của họ về luật pháp, và những điều họ đã làm, chưa bao giờ đến được chỗ đó là nơi ông đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và tận mắt nhìn thấy Đức Chúa Trời; và dấu vết của Ngài, khi Ngài ngự trên Cao, trên Trời. Và ông đã ở đó, đối diện với thực tế. Và ông kêu lên, “Tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa những người ô uế.”

¹³⁶ Rồi chính là Chê-ru-bim đã lấy những cái kẹp, và một cục than Lửa từ bàn thờ, và chạm vào những đôi môi ô uế của họ. Và đã biến ông từ một người hèn nhát, hay từ một người có học vấn, một giáo sư, thành một nhà tiên tri mà Lời Đức Chúa Trời có thể nói qua. Chắc chắn, trong khi ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Nó là điều gì đó khác hẳn. Sự khát khao đó mà ông đã có, đã vươn đến nơi đó lúc đó, cho đến khi ông được đầy dẫy Nó.

¹³⁷ Và hãy để tôi nói với bạn, thưa bạn, tôi không quan tâm bạn gia nhập bao nhiêu giáo hội, bạn đặt bao nhiêu cái tên, con đường nào bạn đi, và cho dù bạn được rảy nước, chịu phép báp-têm, hay bất cứ điều gì bạn làm; cho đến khi bạn gặp Người đó, Chúa Jêsus Christ! Đó, đó là điều duy nhất mà sẽ thực sự thỏa mãn.

¹³⁸ Cảm xúc sẽ không làm điều đó; anh em có thể nhảy lên nhảy xuống và la lớn chừng nào anh em muốn, hoặc anh em có thể chạy lên chạy xuống sàn nhà, và anh em có thể nói tiếng lạ tùy thích. Và những điều đó thì thánh thiện và tốt lành. Tôi không nói—tôi không nói điều gì chống lại điều đó. Nhưng cho đến khi anh em gặp Người đó, Phần thỏa mãn đó, Điều gì đó mà chiếm mọi thứ thịt trong cơ thể bạn; không phải bởi cảm xúc, nhưng bởi một sự thỏa mãn!

¹³⁹ Thường thấy một dấu hiệu nhỏ, nói, “Nếu bạn khát, hãy nói Parfay.” Trước đây tôi thường thích uống một loại thức uống nhẹ, khi tôi còn bé, được gọi là Parfay. Tôi nhớ khi đi xuống đường, ồ, từ việc câu cá, tôi đã đi lên cái ao, những dòng nước tù đọng. Và tôi sắp chết đói, và tôi thấy một bảng hiệu nói, “Nếu bạn khát, cứ nói Parfay.” Tôi bắt đầu nói, “Parfay, Parfay.” Tôi càng khát hơn mọi lúc. Và tôi—tôi...Thấy đó, tôi—tôi—tôi thậm chí không thể nói được, sau một lát, tôi quá—quá khát.

¹⁴⁰ Ồ, anh em thấy đấy, điều đó sẽ không thỏa mãn cơn khát. Không có gì sẽ thỏa mãn điều đó. Tôi không quan tâm, anh chị em có thể uống Cô-ca, anh chị em có thể uống bất cứ thứ gì anh chị em muốn, với chúng được làm ngọt bằng nước có ga, và vân vân, không có gì sẽ thỏa mãn cơn khát giống như một dòng suối nước mát lạnh, tinh khiết. Điều đó sẽ làm dịu cơn khát đó. Tất cả những thứ khác này là những thứ thay thế.

¹⁴¹ Và tại sao chúng ta muốn có một sự thay thế, khi có một phép báp-têm chân thật bằng Đức Thánh Linh làm thỏa mãn mọi thứ thịt và sự khao khát trong linh hồn con người? Rồi đứng ngay đối diện với sự chết, giống như đại Sứ đồ Phao-lô đã nói, “Hỡi sự chết, cái nọc của người ở đâu? Và, hỡi mồ mả, chiến thắng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời, Đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta!” Đó là kinh

nghiệm, thưa anh em, điều đó làm thỏa mãn sự im lặng thánh khiết đó...hay sự khát khao thánh khiết đó ở trong anh em. Nó làm thỏa mãn điều đó. Anh em không phải làm bất cứ điều gì khác về nó. Vâng, Nó làm sạch môi miệng.

¹⁴² Và cũng có, những người sống dựa trên cảm xúc, dựa trên... Một số người nói, “Ồ, chúng ta có nhiều điều đó trong phong trào Ngũ Tuần của chúng ta.” Và họ sẽ đi vào, điều đó tốt, họ sẽ vỗ tay và chơi nhạc. [Anh Branham vỗ tay—Bt.] Âm nhạc ngừng lại, “suyt, úi chà,” một xô nước nhấn chìm mọi thứ, đấy. Bây giờ chúng ta—chúng ta làm điều đó, chúng ta—chúng ta có thói quen làm điều đó. Chúng ta có, chúng ta—chúng ta...Nó chỉ trở thành một trong những phong tục của chúng ta.

¹⁴³ Hãy để tôi nói với anh em đôi điều. Khi anh em đang thờ phượng Đức Chúa Trời, trong Thánh Linh và Lễ thật, khi nó trở thành một *thói quen* để anh em làm điều đó, bởi vì anh em nghĩ mình *nên* làm điều đó; bởi vì anh em nghĩ, nếu anh em không la lớn, hay nhảy lên nhảy xuống, hay nhảy theo âm nhạc, người lân cận của bạn sẽ nghĩ rằng bạn đang sa ngã; bạn đang uống từ một dòng suối bị ứ đọng. Đúng!

¹⁴⁴ Cho đến khi Nó đầy dẫy từng thớ thịt, cho đến khi Chính Thánh Linh sôi sục trong anh em; Tôi không quan tâm đến việc âm nhạc đang chơi, cho dù họ đang chơi bài *Càng Gân Ngài Hôn, Chúa Ôi*, hay là bất cứ cái gì, Đức Thánh Linh vẫn đang rung những hồi chuông vinh hiển trong lòng anh em. Điều đó làm thỏa mãn. Đó là Phần thỏa mãn của Đức Chúa Trời. Bất cứ điều gì ít hơn Điều đó, anh em được làm.

¹⁴⁵ Anh em có thể nói tiếng lạ giống như con người và các Thiên sứ, anh em có thể cho hết của cải của mình để nuôi kẻ nghèo, anh em có thể nói tiên tri, và anh em có thể có tri thức, hiểu tất cả những sự màu nhiệm và tất cả những điều này, và anh em vẫn trở nên chẳng là gì cả (Cô-rinh-tô Nhất 13) cho đến khi Điều gì đó thỏa mãn mà chỉ có thể làm dịu cơn khát đó.

¹⁴⁶ “Linh hồn tôi khao khát Đức Chúa Trời hằng sống, giống như con hươu đực thèm khát khe nước. Trừ khi tôi có thể tìm thấy Nó, tôi sẽ bị hư mất.” Khi anh em đói khát Đức Chúa Trời như thế, điều gì đó sẽ xảy ra. Đức Thánh Linh dẫn dắt anh em đến

những nguồn nước vĩ đại đó của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁷ Bây giờ, có một điều tốt, để thờ phượng trong Thánh Linh. Đúng vậy. Nhưng đôi khi anh em có Thánh Linh mà không có Lễ thật. Thánh Giảng 4, nói, “Chúng ta thờ phượng Đức Chúa Trời, Tâm Thần và Lễ thật.” Và Chúa Jêsus là Lễ thật. Điều đó hoàn toàn đúng. Và Ngài là Lời.

¹⁴⁸ Những dòng suối Đức Chúa Trời đã sai đến để làm thỏa mãn anh em, trong tự nhiên, Sa-tan đã làm ô uế mỗi một trong chúng. Hắn đã bỏ thuốc độc vào mỗi nguồn suối mà hắn có thể đi vào. Đúng vậy. Hắn đã lấy dòng suối lớn đó, của hội thánh.

¹⁴⁹ Đó, đó là đường lối của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus phán, “Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó.”

¹⁵⁰ Bây giờ có những lập luận khác nhau về điều đó. Người Rô-ma, người Công giáo nói, “Ngài đã xây dựng Nó trên Phi-e-rơ.” Đây, và nếu là vậy, Phi-e-rơ sa ngã, trong vài ngày. Vì vậy, Nó không phải. Nó chắc chắn không được xây dựng trên Phi-e-rơ, *Petra*, hòn đá nhỏ. Và rồi người Tin Lành nói, rằng, “Ngài đã xây dựng Nó trên chính Ngài, Chúa Jêsus Christ.” Không khác biệt, nhưng tôi khác biệt với họ. Ngài không bao giờ xây dựng Nó trên một trong hai.

¹⁵¹ Ngài đã xây dựng Nó dựa trên sự mặc khải về Ngài là Ai. Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con của Giô-na, thịt và huyết không hề bày tỏ điều này cho người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người.” Không phải bởi tri thức! Anh em đã không học Nó bằng sách vở. Anh em đã không học Nó bằng cách gia nhập giáo hội. Anh em đã không học Nó trong những tiếng la hét. Anh em đã...Nhưng Chính Đức Thánh Linh đã mang Thân vị của Chúa Jêsus Christ đến với anh em, thì, “Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Sự khát khao thánh khiết đó đã được thỏa mãn trong Thân vị của Chúa Jêsus Christ. Thế đấy. Đó là điều mà chúng ta muốn tìm kiếm, thỏa mãn cơn khát đó với Điều đó. Được rồi, chúng ta thấy rằng chúng ta phải.

152 Tri thức à?Ồ, chào ôi! Tri thức là một điều tuyệt vời, chúng ta đầy đầy, và ngày nay chúng ta đầy đầy nó. Nhưng anh em thấy đấy, sự hiểu biết...như tôi đã nói ngày nọ, nói về chủ đề tri thức đó. Có một người đàn ông đang đứng bên ngoài, đang nói chuyện với một người bạn của tôi đang đứng đó, nói, “Nếu một người không tin vào giáo dục, tại sao anh ta đọc Kinh Thánh?” Họ...

153 Tôi nghĩ, “Ồ, nếu họ không hiểu được những gì Đức Chúa Jêsus đã phán, làm thế nào họ sẽ hiểu một người ngốc nghếch như tôi, những gì tôi nói?” Họ thậm chí không thể hiểu Ngài, rõ ràng như Ngài đã có.

154 Ngài phán ở đó một ngày kia, “Nếu các người không ăn thân thể, Huyết, uống Huyết và ăn thân thể của Con Người, các người không có Sự sống trong các người.” Ngài đã không giải thích Nó. Ngài bước đi tiếp. Đúng vậy. Thấy không?

155 “Ồ,” họ nói, “Người này là kẻ ăn thịt người. Chúng ta muốn Ngài...ăn thân thể Ngài, uống Huyết Ngài. Ngài là một ma cà rồng. Đấy, Ngài muốn chúng ta trở thành ma cà rồng.” Thấy không? Họ là những người trí thức!

156 Nhưng Ngài phán, “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Đấy, Nó sẽ đến với những người được tuyển Chọn, Đức Chúa Trời đã chọn bởi sự biết trước. “Và những kẻ mà Cha...Không ai có thể đến với Ta nếu Cha không kéo người ấy đến. Và tất cả những ai Cha đã ban cho Ta, họ sẽ đến, họ sẽ hiểu Điều đó.”

157 Các môn đồ họ không thể hiểu được Nó, nhưng họ tin Nó. Thấy không? Đúng vậy. Ước gì bạn tin Điều đó! Tôi không thể hiểu nhiều điều. Tôi tin Nó, dù sao đi nữa, đấy, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán Nó là vậy.

158 Tri thức. Anh em biết đấy, phúc âm của Sa-tan là sự hiểu biết. Bạn có biết điều đó không? Hẳn đã giảng điều đó trong vườn Ê-đen, cho Ê-va, và bà đã bị lừa dối bởi phúc âm tri thức của hắc. Bây giờ, và đã làm ô nhiễm cả nhân loại, với nó. Điều đó hoàn toàn đúng. Họ đã lấy những chương trình giáo dục, đưa chúng vào trong giáo hội. Chúng hoàn toàn đúng ở ngoài đó, nhưng không ở trong Lời Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị. Anh em

không biết Đức Chúa Trời bởi học vấn. Anh em không biết Đức Chúa Trời bởi—bởi—bởi biết cách, học toán và phát âm những từ ngữ quan trọng.

¹⁵⁹ Phao-lô, ông là một người thông minh. Nhưng khi ông đến với Đấng Christ, và nhận lãnh Đức Thánh Linh, đi đến với những người Cô-rinh-tô, ông nói, “Tôi không bao giờ đến với anh em bằng những lời khéo léo của sự khôn ngoan con người,” mặc dù ông có thể làm điều đó. Nói, “Tôi đến với anh em trong quyền năng và sự bày tỏ của Đức Thánh Linh, để đức tin của anh em sẽ ở trong Đức Chúa Trời, không phải trong sự khôn ngoan của người nào đó.”

¹⁶⁰ Bây giờ đôi khi chúng ta thực hiện các chương trình hội thánh, họ cũng kêu gọi mục sư của họ—của họ. Hội thánh đi bầu chọn mục sư, họ nói, “Ồ, mục sư này, bây giờ, ông ấy đã có hai bằng đại học. Ông đã học bốn năm tâm lý học. Ông đã lấy *bằng này, bằng kia, bằng nọ*.” Và họ sẽ bỏ phiếu cho loại người đó (tại sao?) thay vì một mục sư tin vào Lời Đức Chúa Trời được hà hơi và là Đức Chúa Trời, và sẽ rao giảng Lời bất kể người ta cảm thấy thế nào về Nó.

¹⁶¹ Đức Chúa Trời đã phán với Ê-xê-chi-ên, anh em biết đấy, rằng, “Hãy giảng điều đó cho dù họ có tin Điều đó hay không. Người hãy giảng Nó, dù sao đi nữa.” Thấy không? Đúng. Cho dù họ chấp nhận Nó, hay không, điều đó không phải nó. Họ đã không tin nhận Chúa Jêsus. Ông tiếp tục, rao giảng Nó giống như vậy. Thấy không?

¹⁶² Thay vì một mục sư thật sẽ thực sự giảng Lời và tin vào Đức Chúa Trời, họ—họ—họ cố gắng mang vào—trí tuệ, con người mà có sự giáo dục tốt nhất; người mà có thể đứng trên bục giảng và không mất khoảng mười lăm phút, để họ có thể về nhà thật nhanh, và đi (một số) làm điều gì khác, và Ricky có thể lấy chiếc xe đời mới của mình và khởi sự, và họ có thể đi đến những bữa tiệc khiêu vũ và mọi thứ. Và nó, ồ, nó—nó chỉ là nó—nó không có gì khác ngoài sự ô nhiễm giáo dục lai tạp. Đúng vậy. Thật chính xác những gì nó là. Đúng vậy. Nhưng nó là gì? Nó làm thỏa mãn sở thích của họ, đấy, nó làm thỏa mãn sở thích của một thành viên giáo hội thế gian.

Nó không làm thỏa mãn sở thích của một vị thánh. Người sẽ nhận lấy Lời mọi lúc!

¹⁶³ Nhưng họ nói, “Ồ, ồ, bây giờ nhiều người họ chỉ mất trí một chút thôi.” Đấy, họ thật sự không, họ không hiểu được điều đó. Họ, họ đang cố gắng sống trong một thời đã qua.

¹⁶⁴ Không có gì lạ! Tôi đến đây ở miền Tây, và tôi thấy tất cả họ đang cố gắng sống trong một thời đã qua, họ luôn luôn nhớ lại thời của những cao bồi thời xưa. Và đi xuống Kentucky, những ngày xa xưa của người dân đồi núi, họ muốn hành động giống như nó, có những chương trình về nó. Nhưng khi nói đến Tôn giáo kiểu cũ, họ không muốn gì về Nó.

¹⁶⁵ Những ngày điển hình thuở xưa ư? Tôi đi xuống đây trong thời gian diễn ra cuộc đua ngựa, tôi thấy họ có một người phụ nữ to lớn ở dưới đó, vẽ màu xanh lá cây đó dưới mắt bà, và tóc ngắn ngắn, phì phà điếu thuốc trên môi.Ồ, nếu họ đã thấy điều đó trong những ngày xưa, họ sẽ nghĩ rằng bà ấy đã bị hư đốn ở đâu đó. Họ, họ đã—họ đã—họ hẳn đưa bà ấy vào trại giam. Điều gì sẽ xảy ra nếu mẹ của chị em bước ra, ăn mặc giống như chị em và con gái mình ngày hôm nay, điều gì sẽ xảy ra? Họ đã đưa bà ấy vào nhà thương điên. Chắc chắn, bà ấy đi ra mà không mặc váy.Ồ, bây giờ hãy nhớ, ngày nay cũng giống vậy.

¹⁶⁶ Con người đang thối rữa trong xác thịt của họ. Nếu họ đang trải qua tuổi trung niên, từ hai mươi đến hai mươi lăm tuổi, các tế bào não của họ cũng đang thối rữa. Họ đã không có...Người ta đã có như vậy vì họ không có đủ sự hiểu biết. Họ không biết sự đứng đắn có nghĩa là gì. Họ không biết sự khác biệt giữa đúng và sai. Và, ồ, mặc dù, chương trình giáo dục của họ, họ...

¹⁶⁷ Anh em có biết, sự giáo dục, tôi có thể chứng minh điều đó cho anh em, là của ma quỷ không? Không phải để đọc và viết; nhưng, tôi muốn nói, đưa sự giáo dục của họ vào trong nhà thờ của anh em.

¹⁶⁸ Chủ nghĩa cộng sản đặt trên điều gì? Khoa học, giáo dục, đó là thần của họ. Sa-tan, đấy, đó là những gì hẳn đã giới thiệu với Ê-va. Đó là những gì họ vẫn đang nắm giữ.

¹⁶⁹ Bây giờ nó đã tràn vào trong các giáo hội của chúng ta, đã tràn qua trong những người Báp-tít, Giám Lý, và Trưởng Lão, Ngũ Tuần, và tất cả. Học vấn nào đó, tri thức, điều gì đó quan trọng *thế này thế kia* và điều gì đó giống như thế, mà chỉ ném người đó ra xa Đức Chúa Trời hơn. Thật sai trật. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, chúng ta thấy rằng, điều đó (họ) thỏa mãn sự ham muốn của họ. Khi một—khi một—một giáo hội sẽ bầu vào điều gì đó như thế, nó đi cho thấy những gì trong tâm trí của giáo hội đó, ước muốn của họ là gì, sự khao khát của họ là gì. Họ muốn nói, “Mục sư của chúng tôi là người có đầu óc rất thoáng. Ông ấy không ngại chúng ta tắm chung, và ông ấy đi với chúng tôi.”

¹⁷⁰ Một cô bé đã kể với Sarah của tôi, ngày nọ. Mục sư của cô đã đến châu Phi; và khi ông ấy trở lại, cô ấy đã lột bỏ quần áo của mình, đêm đó, mặc một chiếc quần nhỏ bó sát, và nhảy điệu watusi cho ông ta xem, để giải trí cho ông bởi vì ông ta đã đến châu Phi. Watusi là một bộ lạc ở trên đó, anh em biết đấy. À, tôi muốn thấy một trong những cô gái của tôi, trong hội chúng của tôi, cố gắng làm điều gì đó giống như thế, watusi?

¹⁷¹ Thấy đó, nó sẽ cho thấy! Và một mục sư sẽ ngồi và nhìn vào một người trong hội chúng của mình, một cô bé (mười sáu hay mười tám tuổi) ở ngoài đó đã cởi quần áo ra như thế, và để cô ấy cứ làm điều đó, điều đó cho thấy rằng ông ra từ một hầm chứa phân ô uế, chính ông, một người của Đức Chúa Trời mà làm một việc như thế. Chắc chắn vậy.

¹⁷² Điều đó nghe có vẻ thẳng thừng, nhưng tôi nhận ra tôi cũng đang giảng trên khắp đất nước. Nhưng anh em cũng biết điều này, thưa anh, chị em, hãy để tôi nói với anh em, đó là Lẽ thật.

¹⁷³ Một chim kên kên muốn những thứ chết. Đúng vậy. Và điều đó đã chết! Điều đó hoàn toàn đúng. Cho thấy một cách rõ ràng, nó chỉ cho thấy một cách rõ ràng ở đây cái đầu của họ và tháp điều khiển của họ là gì, những gì nó đang mang lại cho họ, đấy, những gì trong linh hồn của họ. Linh hồn họ khao khát những điều như thế.

¹⁷⁴ Linh hồn họ mong ước một giáo hội trí thức cao, nơi mọi người ăn mặc thật đẹp, và mục sư giảng mất mười lăm phút, hay hai mươi. Và nếu anh em đi quá điều đó, họ sẽ đưa người

đó lên ban chấp sự. Và anh ta không được nói gì về tội lỗi. Anh ta không được nói điều gì về việc mặc quần đùi, và không được nói gì về việc người ta làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Người ấy không được nhắc đến điều đó chút nào. Nếu họ làm vậy, ban quản trị sẽ đuổi anh ta ra ngoài. Thấy nó là gì không? Đó là đầu lọc của người biết suy nghĩ của họ.

¹⁷⁵ Kinh Thánh nói, trong Giăng Nhất 2:15, “Nếu anh em yêu hệ thống thế gian này, hay những thứ thuộc về thế gian này, đó là bởi vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.”

¹⁷⁶ Bây giờ còn về tất cả những ồn ào họ đang thực hiện ngày hôm nay, trong danh nghĩa của giáo hội; thực hành khiêu vũ bốn cặp trong nhà thờ, đánh bài buncó, chơi lô tô, các bữa tiệc, thanh thiếu niên hát nhạc rock-and-roll, uốn éo, tất cả những thứ này! Hãy nhìn Elvis Presley này, một con quỷ đang đứng trong đôi giày! Pat Boone, Ricky Nelson, món nợ lớn nhất mà đất nước này từng có! Đúng vậy. Họ nói, “Ồ, họ rất sùng đạo, họ đã hát những bài hát Cơ-đốc giáo.” Họ không nên. Giáo—giáo hội thậm chí không nên cho phép một việc như thế! Một số trong những người này đi ra đây, và—và tối nay họ ở trong một—một quán rượu ở ngoài đây, nhảy múa và chơi nhạc và mọi thứ, và đêm kế tiếp họ đến bàn thờ và khóc, và đêm kế tiếp họ đang chơi nhạc trên bục.Ồ, trời đất, chao ôi! Sao lại có thể ô uế đường ấy, sao lại có thể nhơ nhớp đường ấy, dù sao đi nữa? Vâng, thưa quý vị. Hãy chứng minh chính anh ta trước tiên là người của Đức Chúa Trời, không phải tất cả những thứ này chỉ vì anh ta có thể đánh cây đàn ghi-ta cũ hay điều gì đó.

¹⁷⁷ Bởi sự ham muốn của mình, anh em có thể nói ai đang ở trên ngai của lòng mình. Bởi những gì anh em yêu thích, đó là những gì nói lên. Anh em, anh em nói, “Ồ, tôi nghĩ mọi thứ đều ổn, Anh Branham à.”Ồ, cứ nhớ bây giờ, trong lòng anh em, anh em biết điều gì ở đó. Vâng, thưa quý vị. Bởi những gì đang nuôi dưỡng linh hồn anh em, những gì linh hồn anh em đang khao khát, và anh em có thể thấy nó thỏa mãn điều đó; nếu đó không phải là Lời này, thì có điều gì đó sai trật, bởi vì Đức Thánh Linh chỉ sống dựa trên Lời. Thấy không?

¹⁷⁸ Tôi muốn anh em thấy mối nguy hiểm lớn khác, ngay trước khi chúng ta kết thúc, nếu anh em không—nếu anh em không phạm tội với bất kỳ điều nào trong những điều này mà tôi đã đề cập, và, đó là, sự nguy hiểm của việc bỏ qua cơn khát. Thấy không? Anh em nói, “Tôi có một sự khao khát thánh khiết. Nhưng tôi—tôi không phạm tội, Anh Branham à, chỉ đi và gia nhập giáo hội, và những việc như thế này.” Nhưng, hãy xem, để lờ đi sự khát khao! Nếu anh em lơ là thỏa mãn cơn khát nước hay thức ăn, anh em sẽ chết. Và nếu anh em xao lãng sự khao khát đó trong anh em, vì Đức Chúa Trời, anh em sẽ chết về mặt thuộc linh.

¹⁷⁹ Anh em kêu gọi những buổi nhóm phục hưng, anh em chờ đợi hội thánh của mình có sự phục hưng.Ồ, đó không phải—đó không phải là sự phục hưng dành cho anh em. Sự phục hưng phải bắt đầu ngay trong anh em, khi anh em bắt đầu khao khát Đức Chúa Trời. Có thể không có một thành viên nào khác, của hội thánh, muốn có sự phục hưng đó. Nếu nó bùng phát trong anh em, nó sẽ bùng phát ra những nơi khác. Thấy không? Nhưng, hãy xem, anh em bỏ qua sự khát khao đó.

¹⁸⁰ Anh em lơ là việc vắt sữa bò, khi con bò thì...bầu vú đầy sữa; và nếu anh em để con bò đó ở lại như thế, sữa của nó sẽ tự khô đi. Điều đó hoàn toàn đúng. Nếu anh em lơ là không uống nước, hãy nói, “Tôi sẽ không uống nữa,” anh em sẽ chết. Anh em bỏ ăn, anh em sẽ chết.

¹⁸¹ Vì vậy nếu anh em lơ là trong việc ban cho Đức Thánh Linh Lời của Đức Chúa Trời, anh em sẽ chết.

¹⁸² Hỡi các bạn Cơ-đốc nhân, các bạn Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, Một ngôi, Hai ngôi, Ba ngôi, bất kể các bạn là gì, đây; không quan tâm, điều đó không có gì quan trọng đối với tôi, tôi không nghĩ điều đó liên quan đến Đức Chúa Trời. Đây, bạn là một cá nhân, bạn là một đơn vị. Bạn sẽ không bao giờ lên Thiên đàng như một giáo hội, hay một—một giáo phái. Bạn sẽ lên Thiên đàng như một người duy nhất, giữa bạn và Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi. Đừng quan tâm bạn thuộc giáo hội gì.

¹⁸³ Và nếu bạn lơ là việc đọc Kinh Thánh và tin Kinh Thánh, và Đức Thánh Linh nuôi dưỡng trên Đó, bạn sẽ chết. Chúa Jêsus đã phán trong Thánh Giăng 4:3; lời Kinh Thánh, đã hiểu nó đúng... Chúa Jêsus đã phán rằng, “Người ta sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời,” không chỉ một phần của Nó.

¹⁸⁴ Chúng ta lấy một chút, một chút ở đây. Tôi gọi đó là một người quá giang Kinh Thánh. Họ nói, “Ồ, tôi tin *Điều này*, nhưng bây giờ chúng ta hãy đi qua *đây, đây*.” Thấy không?

¹⁸⁵ Anh em phải nhận lấy Nó, từng Lời từng Lời. Chúa Jêsus phán, “Người ta sẽ sống bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Anh em biết điều đó không?

¹⁸⁶ Và, anh em biết đấy, chúng ta đã làm cho—chúng ta đã tạo nên thời đại mà chúng ta đang sống, chúng ta—chúng ta đã làm cho thời đại này trở thành...một—một—một sự xuyên tạc tôn giáo.

¹⁸⁷ Con gái tôi đã gọi tôi vào, cách đây không lâu, và nói với tôi, “Bố ơi,” ở phía bên cạnh của ngôi nhà, cô ấy nói, “sang đây, chúng con sẽ có một chương trình tôn giáo.” Đó là một bài hát, hát thánh ca, và có một cậu bé Ricky đang đọc nó ở trên đó. Và nếu tôi đã từng thấy một phong trào báng bổ, thì đó là điều đó! Những anh chàng thanh niên ở trên đó, và nhiều người, trông giống hơn nó là một sản diễn. Được cho là một bộ lạc da đỏ Anh-điêng, và họ đang diễn, và—và nhảy lên và giả vờ đánh đấm với nhau.

¹⁸⁸ Ở đâu, những gì đã xảy ra với sự chân thành, đâu là những bài thánh ca cổ xưa mà chúng ta thường hát, và vui mừng trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và nước mắt lăn dài trên má chúng ta? Và bây giờ chúng ta cố gắng nín thở cho đến khi chúng ta không có đủ hơi trong chúng ta, cho đến khi chúng ta tái xanh mặt mày, để cố gắng tỏ ra rằng chúng ta là một loại ca sĩ nào đó. Thấy đó, chúng ta đã sao chép điều đó từ Hollywood, và tất cả những chương trình này mà chúng ta thấy qua bài thánh ca trí tuệ này hát và luyện giọng. Tôi—tôi thích nghe hát hay; tôi thích nghe sự ca hát ngũ tuần, chân thành, điển hình tốt đẹp thuở xưa. Nhưng tôi chắc chắn ghét nghe tiếng rít mà họ gọi là ca hát, ngày nay. Đúng vậy. Tôi nghĩ đó là điều lố bịch nhất. Đó là một sự xuyên tạc. Đúng vậy.

189 Tôi thích nhìn thấy một người đàn ông cho đúng một người đàn ông. Tôi ghét nhìn thấy một người mặc đồ lót của vợ mình ở ngoài đây, và trượt lên dọc theo một bên; và—và một cuốn tóc thả xuống ở đây phía trước, và hai kiểu tóc xõa xuống giống như tóc mái, cắt phía trước. Điều đó, tôi—tôi không thể gọi đó là một người đàn ông. Anh ta không biết mình thuộc về chủng tộc nào. Thấy không? Đúng vậy. Anh em thấy người nữ, hãy xem, người nữ đang cố gắng cắt tóc, làm tóc giống như đàn ông; người đàn ông đang cố gắng làm cho tóc mình, để tóc ngắn, giống như người nữ. Người nam đang mặc đồ lót của vợ mình; cô ấy đang mặc quần yếm của anh ấy. Đây, chỉ là một sự đồi bại, họ làm ngược lại.

190 Và đó cũng là điều xảy ra với đất nước, với dân sự, với các giáo hội, với mọi thứ. Ôi Chúa! Cuối cùng của sự việc là ở đâu? Sự Đến của Đức Chúa Jêsus Christ, đó là sự kết thúc của nó.

191 Vì vậy, nếu anh em bỏ qua việc nuôi dưỡng Đức Thánh Linh là Lời của Đức Chúa Trời! Chúa Jêsus phán, “Mọi Lời sẽ đến bởi Đức Thánh Linh.” Và hãy lắng nghe, bây giờ, nếu anh em cố cho Nó ăn điều sai trật, nếu Đó là Đức Thánh Linh chân thật ở trong anh em, Ngài sẽ biết sự khác biệt. Bây giờ, hãy nhớ, Lời Đức Chúa Trời là những gì Đức Thánh Linh nuôi dưỡng. Nó không nuôi dưỡng sự nhiệt tình. Nó không nuôi sống bằng sự giáo dục. Nó không nuôi sống bằng việc đi nhà thờ. Nó không nuôi dưỡng theo thần học. Có rất nhiều sự khác biệt giữa một điều gì đó được soi dẫn và một quan điểm thần học về nó.

192 Tất cả những nhà thần học đó trong thời Chúa Jêsus, chao ôi, họ đã từng lời, từng trang, tất cả được bày ra, Đấng Mê-si phải đến cách *này*! Đó chính xác là những gì nó đã xảy ra. Và họ, mỗi người, đã bỏ lỡ nó. Anh em biết những gì Chúa Jêsus đã phán khi Ngài đến, phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ, và các người sẽ làm các công việc của nó.”

193 Nó không được bày tỏ cho họ biết Lời thật là gì. Thấy đó, họ đã bỏ lỡ những góc nhỏ đó, giống như họ đang bỏ lỡ ngày hôm nay. “Nếu anh thuộc về *điều này* và thuộc về *điều này*, anh sẽ ổn thôi.” Anh em đừng tin điều đó. Anh em phải thuộc về Đấng

Christ. Và nếu có Điều gì đó trong anh em, đang đói khát Đấng Christ!

¹⁹⁴ Chỉ nên nhớ, khi anh em còn ở trong lòng của cha mình, anh em đã ở với ông lúc đó. Nhưng cha anh em không biết anh em lúc đó, và anh em không biết cha mình. Và anh em phải đến và được sinh ra. Đức Chúa Trời đã làm một con đường qua mẹ anh em, cho cái—cái luống đất tốt để gieo hạt, và rồi nó đến. Và rồi bạn trở thành người nam hay người nữ, bất kể đó là gì, thì bạn đã nhận ra cha mình, và cha bạn có thể có sự thông công với bạn.

¹⁹⁵ Bây giờ, hãy nhớ, nếu anh em có Sự sống Đời đời, Sự sống của anh em đã ở trong Đức Chúa Trời lúc ban đầu. Và, Sự Sống, Đức Chúa Trời là Lời. Và rồi khi Lời đã trở nên xác thịt trong Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời giáng xuống để ngự trong thân thể của Chính Ngài, đã làm cho chính Ngài là Con Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời giáng xuống để ngự trong đó, anh chị em đã ở trong Ngài khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Và anh chị em đã bị đóng đinh với Ngài, và anh chị em đã chết với Ngài trên Đồi Sọ. Anh chị em đã được chôn với Ngài, trên núi. Và anh chị em đã sống lại với Ngài, vào buổi sáng Phục sinh. Và bây giờ anh chị em đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời, trong Ngài, và bây giờ anh chị em có sự thông công với Ngài. Thấy không?

¹⁹⁶ Chính Đức Chúa Trời trở nên một trong chúng ta. “Không ai đã thấy Cha, bất cứ lúc nào, Con độc sanh của (Con) Cha đã tuyên bố Ngài.” Đó là, Đức Chúa Trời đã trở nên một Người, để Ngài có thể thông công với anh em như một con người. Thấy không? Và bây giờ anh chị em là—anh chị em là xác thịt, và Ngài là xác thịt. Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta, trong Thân vị của Con Ngài, là Chúa Jêsus Christ. Và trong Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời, không có gì thiếu sót về Đức Chúa Trời. Ngài là Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong Con, Chúa Jêsus Christ,” mà đã làm cho Ngài là *Em-ma-nu-ên*, như nhà tiên tri đã nói Ngài sẽ là.

¹⁹⁷ Bây giờ hãy xem, thế thì, anh em phải có trước khi thể gian được hình thành, tên của anh em đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Và rồi anh em có thể ăn gì? Đức Thánh Linh sống bởi Lời Đức Chúa Trời. Và bây giờ trong Khải huyền 22:19, Kinh

Thánh nói, “Hễ ai bớt một Lời ra khỏi Đây, hay thêm một lời vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.” Thấy nó sâu như thế nào không? Anh em không thể, Đức Thánh Linh sẽ không sống dựa trên những việc thuộc về thế gian.

¹⁹⁸ Giống như chim bồ câu và chim quạ. Con quạ là một kẻ giả hình lớn. Một con quạ, con vật đó có thể đi ra ngoài đây và có thể ăn lúa mì suốt ngày; và đi qua đó và bay trên xác chết, xác chết lâu ngày, và cũng ăn nó. Nó có thể ngồi trên cánh đồng và nó có thể ăn với chim bồ câu, lúa mì, và đi qua và ăn xác chết.

¹⁹⁹ Nhưng bồ câu có thể ăn lúa mì suốt ngày, nhưng nó không thể ăn xác chết, bởi vì đó là chim bồ câu. Và chim bồ câu không có mặt đắng. Một cú cắn từ xác chết đó, nó sẽ giết chết chim bồ câu. Đây, nó không có mặt. Và đó là cách nó xảy ra, không có sự cay đắng.

²⁰⁰ Đó là cách với một Cơ-đốc nhân chân thật, chân chính. Họ không muốn những thứ thuộc về thế gian. Họ chỉ ăn Lời của Đức Chúa Trời, và chỉ Điều đó; những gì trong sạch, Đầu lọc của người biết suy nghĩ. Đây, họ đến qua Điều đó, và chỉ Điều đó. Những thứ chết của thế gian, nó hôi hám với họ.

²⁰¹ Hãy nhìn xem con quạ già trong thời đại hủy diệt tiền đại hồng thủy, bay từ thân này sang thân khác, ăn những xác chết lâu ngày, nó không quay trở lại với con tàu. Nhưng chim bồ câu không thể tìm thấy sự yên nghỉ cho đôi chân của mình, đây, nó quay trở lại con tàu nơi nó đang có ngũ cốc. Và đó là cách chúng ta làm, chúng ta sống bằng Lời Đức Chúa Trời.

²⁰² Trong Thi thiên 42. Đa-vít hẳn đã viết Thi thiên này, Thi thiên 42, khi ông là một kẻ chạy trốn, khi ông nói, “Linh hồn tôi khao khát Ngài, như một con hươu được thèm khát khe nước.” Nhìn kia, ông đã khóc. Đa-vít là một kẻ chạy trốn. Ông đã được... Ông đã có dầu xức trên người, ông biết ông sẽ là vua. Nhà tiên tri đã xức dầu cho ông làm vua. Bây giờ để ý, và ông ở đó, ông có một nhóm nhỏ những người lính, gồm các dân Ngoại, và vân vân, đã ở trên đỉnh núi. Nơi mà, thành phố yêu dấu của chính ông, bởi vì tội lỗi của họ, họ đã bị người Phi-li-tin bao vây. Và Đa-vít, vào ngày nóng nực đó, hẳn là khi ông viết Thi thiên này, “Như hươu được thèm khát khe nước.”

203 Để ý Đa-vít trong tình trạng này. Ông nhìn xuống, ông nhìn vào thành phố yêu dấu của mình. Và ông nhớ khi còn là một cậu bé, ông thường dắt con chiên ra bên hồ nước nào đó ở đó. Đó là một vùng nước tuyệt vời, vĩ đại, và cũng là một xứ sở bánh mì, ở dưới đó. Thật vậy, *Bết-lê-hem*, có nghĩa là “nhà Bánh của Đức Chúa Trời.” Và rồi khi Đa-vít nhớ đã đi qua đó và uống nước mát lành đó, và ở đây ông đang nằm trên đây bây giờ, một người chạy trốn, cách xa dân sự của chính mình. Ông không có nơi nào để đi, và linh hồn ông phải kêu khóc vì dòng nước mát lành đó.

204 Ông đã có một số tùy tùng ở đó mà, chao ôi, chỉ điều mong muốn ít nhất của ông là một mạng lệnh. Và họ, ba người trong số họ, đã chiến đấu vượt qua hàng ngũ người Phi-li-tin; mười lăm dặm, bảy dặm, hay điều gì đó, đi xuống và quay lại; cắt đứt con đường của họ, và mang cho ông uống nước đó. Nhưng linh hồn khát khao...

205 Thân thể của ông, ông đã ở trên đó, có lẽ phải uống bất cứ thứ gì ông có thể nắm giữ, một số bình da dê cũ và các thứ, với một ít nước nóng lâu ngày trong, vào ngày nóng nực đó. Ông nghĩ, “Giá như mình có thể nằm xuống và làm dịu cơn khát này mà mình có! Ước gì ta có thể chỉ đi xuống đó đến Bết-lê-hem và nằm xuống bên con suối đó, và uống!”

206 Và khi họ đi xuống và lấy nước, và mang nó trở lại, sự khao khát linh hồn của ông quá lớn, không phải vì Bết-lê-hem, nhưng từ Giê-ru-sa-lem; linh hồn của ông đã có. Vì vậy ông đã hy sinh nước ấy, nói, “Tôi thậm chí sẽ không uống nó.” Ông đã đổ nó ra trên mặt đất. Thấy đó, linh hồn ông càng khao khát Đức Chúa Trời hơn, hơn là để thỏa mãn làm giảm cơn khát về một...cơn khát của thân thể ông, với một dòng nước mát ngọt lành. Ông đã đổ nó xuống đất.

207 Đấy, Nhà của Đức Chúa Trời, dòng nước làm mát linh hồn của Giê-ru-sa-lem, ở trên cao! Chúa Jê-sus phán, trong Giăng 6:33, “Ta là, Bánh Sự Sống. Ta là Bánh Sự Sống.” *Bết-lê-hem*, “nhà của Đức Chúa Trời,” hội thánh của chúng ta, hội thánh trên đất của Đức Chúa Trời, hội thánh mà ở đây trên đất. Chúng ta thích đi nhà thờ ở đây trên đất, nhưng lớn hơn là Giê-ru-sa-lem, mà ở trên, là Đức Chúa Trời. Giê-ru-sa-lem ở trên, là Đức Chúa Trời! Lớn hơn

là sự khao khát của linh hồn đó, được ở đó với Ngài, hơn là chỉ để thỏa mãn chính mình với việc gia nhập một giáo hội ở đâu đó. Thấy đó, việc gia nhập một giáo hội không thỏa mãn cơn khát đó. Đa-vít đã chứng minh điều đó ở đây, nước ngay từ nhà của Đức Chúa Trời, đây, ông đã đổ nó ra trên mặt đất; để tìm ân huệ, để nhận được một thức uống mát lành từ Đức Chúa Trời. Thậm chí về điều đó...Lớn hơn sự khao khát ở trong anh em, là sự khao khát đó của khao khát linh hồn dành cho Đức Chúa Trời.

208 Để ý Giê-ru-sa-lem, từ ngữ. “Giê-ru-sa-lem từ trên cao,” Kinh Thánh nói, “mà chúng ta...là Mẹ của tất cả chúng ta.” Và Đấng Christ là Mẹ của chúng ta. Chúng ta nhận biết rằng Đức Chúa Trời là Mẹ của chúng ta, vì chúng ta được sinh ra bởi Ngài. Từ ngữ đơn giản có nghĩa là “hòa bình,” Giê-ru-sa-lem, *Shalom*. Hoặc, *Shalom*, có nghĩa là “hòa bình,” Giê-ru sha-lom, đây, có nghĩa là “hòa bình.”

209 Bất cứ linh hồn nào nên khao khát nước Sự Sống nhiều hơn, hơn là nói anh em thuộc về một giáo hội; sự khát khao của linh hồn không thể được thỏa mãn, sự khát khao thật đích thực. Nó có thể bị xuyên tạc. Anh em có thể *nghĩ* mình ổn khi gia nhập giáo hội, nhưng đó không phải là Nó. Điều đó sẽ không làm thỏa mãn sự khao khát thánh khiết chân chính dành cho Đức Chúa Trời. Thật đơn giản nó sẽ không làm điều đó. Nó chỉ...Nó thật sự không có ở đó.

210 Bây giờ Đa-vít đã nói, trong Thi thiên 42:7 ở đây, “Khi vực gọi Vực, bởi tiếng ào ào của thác nước Ngài,” sự kêu gọi của linh hồn.

211 Hãy xem, tôi thường dùng điều này như một sự minh họa. Nếu có một cái vây trên lưng cá, nó phải được đặt ở đó để nó bơi lội được. Nó có nhu cầu về điều đó. Bây giờ điều gì xảy ra nếu nó nói, “Tôi sẽ là một con cá khác biệt. Tôi sẽ là một con cá thông minh, có học thức. Ừ-m, tôi—tôi sẽ chỉ...Tôi sẽ tin thần học thật nào đó! Tôi tin rằng tôi không phải có cái vây đó”? Nó chắc sẽ không bơi rất xa dưới nước, phải không? Và điều đó hoàn toàn đúng.

212 Điều gì xảy ra nếu một cái cây nói, “Này, tôi biết trước tiên phải có một trái đất, cho tôi lớn lên. Đúng vậy. Tôi được cho là lớn lên trên trái đất. Nhưng tôi sẽ là một cây khác, tôi muốn họ

chỉ đặt tôi ra ở đây giữa đường phố, để tôi có thể được chú ý”? Thấy đó, nó sẽ không sống lâu lắm. Thấy không? Đúng vậy.

213 “Khi vực gọi Vực”: Nó cần nhiều hơn là gia nhập một giáo hội. Nó cần nhiều hơn là sự bắt tay với thầy giảng. Cần nhiều hơn là sống một đời sống tốt đẹp, ngay thẳng. Nó cần có điều gì đó để thỏa mãn bên trong anh em, mà tuôn đổ từ Đức Chúa Trời, vào trong linh hồn. “Vực gọi Vực, theo tiếng ào ào của những thác nước Ngài, Ôi Chúa. Vực gọi Vực!”

214 Chúng ta có thể nghĩ loại khát khao gì ở trong chúng ta tối nay? Chúng ta, như những người Ngũ Tuần, chúng ta đang đi đến đâu? Loại khát khao nào ở trong chúng ta? Loại khát khao nào trong tôi? Loại khát khao nào trong anh chị em? Đừng cố dập tắt sự khao khát thánh khiết đó dành cho Đức Chúa Trời.

215 Cách đây nhiều năm, khi người ta thường có vàng trên núi ở đây. Tôi đã đọc một câu chuyện, cách đây nhiều năm, nó luôn luôn gắn chặt với tôi. Người ta nói rằng có một—một người tìm kiếm vàng đã đi ra ở nơi nào đó xa hơn những ngọn núi ở đây, và đang tìm kiếm vàng, và ông đã ông đang đeo đuổi mộng làm giàu. Và ông trở về, suy nghĩ; khi ông đến thành phố, ông sẽ như thế nào, những rắc rối của ông đã chấm dứt. Và—và ông—ông cố gắng để—để nói, “Ngày mai tôi sẽ vào và tôi sẽ...” Chỉ một ngày hành trình, ông sẽ vào thành phố, và ông sẽ có vàng. Và ông đã có những bao tải lớn đầy nó.

216 Ông đã có một con chó với ông. Không so sánh con chó với Đức Thánh Linh, nhưng như tôi đang làm một minh họa. Nhưng con chó này...

217 Suốt đêm, người tìm vàng nằm trên giường của ông, và—và ông bắt đầu suy nghĩ, “Bây giờ, ngày mai tôi sẽ—tôi sẽ lấy tất cả vàng bạc của mình vào, và tôi sẽ trở thành những gì tôi luôn muốn có. Tôi—tôi—tôi luôn muốn trở thành một người giàu có. Tôi—tôi muốn sở hữu những thứ tốt đẹp, và vân vân.”

218 Và—và rồi con chó này bắt đầu sủa, và bởi vì có kẻ thù đang đến gần. Và ông—ông đi ra đó, và ông nói, “Im đi!” Và vì vậy con chó im lặng. Và không gì hơn là trở lại giường, ông ta bắt đầu giống như ông sắp đi ngủ, và con chó bắt đầu lại, cứ nhảy ở đây

xích. Và ông đi ra cửa lần nữa, nói, “Im đi! Ta muốn mi biết rằng ngày mai ta là một người giàu có, đấy,” và đó là những giấc mơ vĩ đại của ông. Nhưng con chó lại bắt đầu sủa.

219 Và cuối cùng, ông đã thật mất can đảm, ông đã đi và lấy khẩu súng ngắn của mình và bắn con chó, và giết nó. Ông nói, “Dù sao đi nữa, ta sẽ không có dùng người nữa. Ngày mai ta là một người giàu có. Ta sẽ trở thành một người giàu có, ngày mai.”

220 Và ông ta gác súng trong góc, quay lưng ra cửa, đi ngủ. Và người đàn ông đó đã đi theo ông, trong nhiều ngày, đã lên vào và giết chết ông. Ông ta không phải là một người giàu có, đấy, ông ta đã ngăn cái còi cảnh báo đó đang cố gắng nói cho ông ta biết mạng sống của ông ta đang bị đe dọa.

221 Và, thưa anh, chị em, anh chị em sẽ không bao giờ có thể... Đừng bao giờ cố gắng dập tắt sự kêu gọi thánh khiết đó trong lòng mình, đấy, bằng cách gia nhập một giáo hội, bằng cách đọc thuộc lòng một tín điều, bằng cách thuộc về một tổ chức nào đó.

222 Chỉ có một điều duy nhất có thể thỏa mãn điều đó, đó là Con Người, Chúa Jêsus Christ. “Như con hươu đực thèm khát khe nước, linh hồn tôi khát khao Chúa, Ôi Đức Chúa Trời. Linh hồn tôi khao khát Đức Chúa Trời hằng sống!” Đấy, có điều gì đó trong anh em, muốn thấy sự vận hành của Đức Chúa Trời. Linh hồn anh em khao khát Điều đó. Đừng ngăn chặn bất cứ điều gì thiếu Điều đó.

223 Đừng để mục sư nào đó nói với anh em, “Anh chỉ phải bắt tay anh ấy, gia nhập giáo hội, hoặc thuộc về tổ chức này.” Đừng giết chết sự im lặng thánh khiết đó. Nó đang cảnh báo các bạn. Ngày nào đó sẽ đến khi anh em đi đến cuối con đường.

224 Giống như một quý cô trong thành phố của chúng ta mà chúng ta sống đây. Cô ấy nói với...Một cô bé đi lên đó để đi nhà thờ, và một cô bé rất tốt. Và cô ấy đang đi xuống phố. Cô ấy có mái tóc dài, anh em biết đấy, và tóc cô ấy chải ngược ra phía sau giống như một lớp vỏ của củ hành tây, gần như vậy, và gương mặt của cô trông...không trang điểm. Và cô gái này thường chế giễu cô ấy, nói, “Nếu như cô không có thầy giảng đầu hói đó cô đã lên đó,” nói về tôi, nói—nói, “cô có thể trông giống như điều

gì đó đoan trang. Nhưng cô trông giống như thứ gì đó từ một cửa hàng đồ cổ.” Và, ồ, cô này cứ mắng nhiếc, mỗi lần cô có thể nhìn thấy cô ấy như thế. Nói, “Mục sư của chúng tôi là người có đầu óc rộng rãi.” Nói, “Ông ấy—ông ấy—ông ấy biết họ. Điều đó, tại sao cô làm như thế? Điều đó không có ý nghĩa gì cả, cách cô ăn mặc hay suy nghĩ.” Thật thế! Kinh Thánh của Đức Chúa Trời nói điều đó. Chúng ta sẽ sống bằng mọi Lời!

225 Vì vậy cô gái nhỏ này không hề để ý đến cô ấy, cứ tiếp tục. Cô ấy là một nhà truyền giáo bây giờ.

226 Vì vậy sau đó người—người phụ nữ trẻ này đã mắc một căn bệnh xã hội, và cô ấy đã chết. Một người bạn của tôi đã bơm chất lỏng ướp xác vào cô ấy khi cô ấy sắp chết. Anh ấy nói với tôi, nói...Sau khi cô ấy chết, anh ấy cứ ngửi chất lỏng đó. Cô ta đã có một lỗ hồng ăn mòn trong sườn, bệnh xã hội. Họ thậm chí không...Ngay cả cha mẹ cô ấy cũng không biết điều gì không ổn với cô ấy. Và cô ta đã chết. Nhưng trước khi cô ta chết...

227 Cô đã dạy trường Chúa nhật. Và tất cả nhóm nhỏ trường Chúa nhật của cô ấy đến thăm, họ muốn nhìn thấy cô khi cô đi lên Thiên đàng, các Thiên sứ đến và mang cô đi. Và mục sư của cô ở bên ngoài, hút thuốc, đi lên đi xuống hành lang trong bệnh viện. Và tất cả họ sẽ hát khi cô ấy sắp chết, anh em biết đấy. Họ biết cô phải chết. Các bác sĩ nói rằng cô sắp chết, vì vậy tất cả họ sẽ thấy các Thiên sứ đến, mang cô đi.

228 Và đột nhiên, khi cô đối diện với thực tế! Bây giờ, cô là một thành viên trung thành của giáo hội, cô là một giáo viên trường Chúa nhật, và một thành viên giáo hội trung thành của một giáo hội giáo phái lớn tốt đẹp. Nhưng khi cô bắt đầu đấu tranh, cái chết ập đến với cô; mắt cô ấy lồi ra, và cô ấy nói, “Tôi bị hư mất!” Cô ấy nói, “Tôi bị hư mất! Hãy đi, kiểm mục sư!”

229 Ông ta lấy điếu thuốc ra, và bước vào, nói, “Đây, đây! Đây, đây! Chúng tôi sẽ nhờ bác sĩ tiêm thuốc giảm đau cho cô.”

230 Nói, “Tôi không muốn có thứ thuốc đó.” Nói, “Ông là kẻ lừa dối con người! Tôi sắp chết, và tôi sẽ xuống địa ngục. Và tôi bị hư mất bởi vì ông đã không nói cho tôi biết Lễ thật. Hãy đi kiểm

cô bé Goodhue đó, và đưa cô ấy lên đây với tôi, nhanh lên. Cô ấy đúng.”

²³¹ Hãy chờ đợi cho đến khi bạn đối mặt với thực tế một lần. Các bạn đừng cố gắng ngăn chặn sự im lặng thánh khiết đó. Anh em đừng làm thui chột Nó bằng một khẩu súng ngắn hai nòng, hiện đại, có tính giáo dục nào đó. Anh em lắng nghe lời cảnh báo đó của Đức Thánh Linh, tối nay, điều đó đang cảnh báo anh em, “Ta là Đường đi, Lẽ thật, và Sự sống; chẳng bởi Ta, không ai được đến cùng Cha.” Và Ngài là Lời.

Chúng ta hãy cúi đầu một lát.

²³² Tôi muốn trích dẫn thêm một Lời của Chúa Jêsus, trong khi anh em đang suy nghĩ về điều đó. Chúa Jêsus phán, trong Ma-thi-ơ 5, “Phước cho những kẻ đói khát.” Thật phước hạnh khi có sự khát khao đó trong anh em. Anh em đã đi đến chỗ mà toàn bộ hệ thống của—của—của anh em đã bị ô nhiễm bởi những giáo phái, và các bè phái và thờ cúng nhỏ, và các thứ, những trật tự giáo hội nhỏ, mang tính xã hội, giống như gia nhập các nhà hội họp, và vân vân, từ giáo hội này đến giáo hội khác? Ma quý đã có thể đưa nước ô nhiễm đó vào, và anh chị em đang lỏm bẻm trong nó, giống như một con heo trong máng không? Khi mà, anh em thậm chí không biết sự khát khao thực sự của Đức Chúa Trời là gì; để thấy Ngài, một thực tại, bởi Đức Thánh Linh đang sống trong anh em, và bày tỏ. Nếu bạn—nếu bạn như vậy tối nay, nếu bạn vẫn khao khát Đức Chúa Trời, hãy để tôi nói với bạn:

Kìa trông Suối thiêng Huyết báu tuôn đầy,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay
 Kịp trông hồng Huyết Ngài ngày ấy;
 Dầu tôi có thể, xấu xa giống kẻ cướp này,
 Nhờ huyết được trong trắng ngay.

Nhờ tin chính tôi thấy suối ấy lóng lai
 Từ hồng của Ngài trào sôi,
 Tình yêu cứu chuộc là đề mục của tôi,

Và sẽ nói đến khi tôi chết rồi.

²³³ Nếu anh em có sự khao khát đó tối nay, để biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời, và đến gần hơn với Ngài, mời các bạn giơ tay lên bây giờ chứ? Trong khi mọi người cúi đầu, hãy nói, “Hãy cầu nguyện cho tôi.” Ôi Chúa, hãy nhìn những bàn tay!

²³⁴ Ở trong vùng đất nơi chương trình phát thanh đang đến bây giờ, từ Đông, Bắc, Tây, và Nam, anh em ở trong những căn phòng đó, hãy giơ tay lên với các mục sư và bất cứ điều gì ở đó, mà anh em ao ước; anh em, điều gì đó trong anh em, khao khát Đức Chúa Trời. Khát khao thánh khiết đó!

²³⁵ Đừng thỏa mãn nó...Ồ, anh em nói, “Anh Branham, tôi—tôi đã hét lên một lần. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh.” Đừng, đừng, đừng nhận lấy điều đó. Không.

²³⁶ Hãy chờ đợi cho đến khi sự thỏa mãn đó đến, Phần thỏa mãn về sự đầy dẫy của Đức Thánh Linh đến, thì những tiếng chuông lòng vui vẻ này của sự la hét, và nói tiếng lạ, và nhảy múa trong Thánh Linh, sẽ đến. Anh em sẽ không phải làm điều đó bằng âm nhạc. Anh em sẽ làm điều đó khi anh em đang đi xuống đường, trong xe hơi của mình. Bạn sẽ làm điều đó khi bạn đang quét nhà. Anh em sẽ làm điều đó khi anh em đóng đinh vào tường, với công việc thợ mộc của mình. Bất kể anh em ở đâu, sự Vui mừng không thể tả xiết đó và đầy vinh hiển!

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

²³⁷ Lạy Cha Thiên thượng kính yêu! Dài, thật dài, Sứ điệp nhỏ này tối nay được rút ra, nhưng, lạy Chúa Kính yêu, cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài ban phát ý—ý nghĩa cho mọi tấm lòng. Ngay trong nhà thờ này, tối nay, đã có nhiều bàn tay giơ lên, khắp các hành lang và mọi nơi. Chúng con—chúng con cầu nguyện, lạy Chúa yêu dấu, cho họ.Ồ, xin cho Phần thỏa mãn đó của Đức Chúa Trời (là Đấng Christ, Hy vọng của sự Vinh hiển, Hy vọng của Sự sống, trong anh em), xin cho Nó đến với mỗi người trong họ.

²³⁸ Đi ra khắp đất nước, từ California, lên đến New York bây giờ, nơi đó là buổi sáng tình mơ, họ đang lắng nghe ở trên đó; ở trên ở—ở New Hampshire, và dọc theo Boston, và tất cả các con

đường xuống Texas, qua Indiana, đến California, và xung quanh. Ôi Chúa, xin nhìn xem những bàn tay đó; hãy nhìn những gì bên dưới họ, Chúa ôi, tấm lòng đó đang đói và khát.

239 Thời đại băng hoại này, nơi mà ma quỷ đã làm mù mắt người ta, chỉ để gia nhập giáo hội, và nói, “Chỉ cần thế thôi.” Và họ vẫn nhìn vào bản thân của chính họ và thấy cách họ làm, và mong muốn họ phải giống như thế gian.

240 Khi mà, Kinh Thánh nói với chúng con, “Nếu chúng con thậm chí yêu những thứ thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời không ở trong chúng con.”

241 Chỉ suy nghĩ, Cha ôi, hắn có thể xuyên tạc Lời chân thật đó thế nào, cách mà họ có thể nói, “Ồ, chúng tôi tin Kinh Thánh, nhưng không tin *Điều này*. Chúng ta không tin *Điều này*. Chúng ta tin rằng *Điều này* dành cho thời đại khác. Chúng tôi tin rằng *đây* là Điều đó,” bởi vì, giáo phái nào đó đã vận vẹo tâm trí họ vào cái bề phân đó.

242 Khi, Chúa Jêsus phán, “Hễ ai bớt một Lời ra khỏi *Đây*, hay thêm một lời vào Nó, phần của người đó sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.”

243 Lạy Chúa kính yêu! Hãy nghĩ về những sự thất vọng ở đó tại sự Phán xét, khi người ta đã sống một đời sống thánh khiết, trong sạch, tốt đẹp, đi nhà thờ trung thành hết sức, và bị hư mất.

244 Hãy nghĩ về những người Pha-ri-si đó, cách mà, từ những chàng trai trẻ, họ được huấn luyện trong Lời, đi lên qua các trường học và mọi thứ, thánh khiết (phải là, nếu không họ sẽ bị ném đá đến chết), và Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ.”

245 Làm thế nào mà Y-sơ-ra-ên đã đi xuống đó! Và xin để đây là một lời cảnh báo cho những người Ngũ Tuần, Chúa ôi, trên khắp đất nước. Thế nào mà Môi-se, một nhà tiên tri, đã xuống xứ Ê-díp-tô, để làm ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời, để mang ánh sáng chiều tối đến cho họ! Thật họ đã thấy những phép lạ vĩ đại của Đức Chúa Trời! Cách mà họ đã đi theo ông, vượt qua Biển Đỏ, chịu phép báp-têm với ông, đã đi vào đồng vắng và ăn thức ăn của các Thiên sứ đã rơi xuống từ Trời. Và rồi từ chối nhận tất

cả Lôi, khi họ trở về từ Ca-đe Ba-nê-a...đến Ca-đe Ba-nê-a, từ—từ miền đất hứa, và nói, “họ giống như những người khổng lồ; chúng ta không thể làm điều đó.” Khi, Đức Chúa Trời phán, “Ta đã ban cho các ngươi xứ ấy rồi!” Ranh giới! Chúa Jêsus phán, “Họ, mỗi người, đều bị hư mất. Họ đã chết,” bị hư mất, không có Đức Chúa Trời, mặc dù họ đã làm tất cả những điều này. Họ đã thấy những phép lạ này; thích thú, nhảy lên nhảy xuống dưới đáy biển, với Mi-ri-am, khi họ đánh trống côm. Và chỉ có ba người, trong số hai triệu người, đi vào.

246 Chúng con nhận biết, Cha ôi, rằng khi tinh trùng, các gen từ người nam và người nữ, đến với nhau, chỉ có một, trong số một triệu, được chấp nhận. Một mầm từ người nam tìm thấy trứng có khả năng sinh sản của người nữ, phôi nữ, và một triệu người khác bị hư mất.

247 Có một triệu, hai triệu, ra khỏi xứ Ê-díp-tô; hai người, Giô-suê và Ca-lép, được vào xứ. Một trong một triệu. Cha ôi, con—con run sợ khi nghĩ về điều đó. Hãy suy nghĩ, trên khắp thế giới ngày nay, năm trăm triệu Cơ-đốc nhân, đó sẽ là năm trăm nếu Ngài đến tối nay. Ôi Đức Chúa Trời, xin cho chúng con nhớ rằng mỗi Lời của Đức Chúa Trời đều có giá trị, như một sự tưởng nhớ. Chúng con phải tin Nó. Chúng con phải vâng theo Nó.

248 Và khi Ngài phán, “Hãy ăn năn, mỗi người trong các ngươi, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các ngươi, và cho con cái các ngươi, và cho họ là những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Và, Đức Chúa Trời ôi, Ngài vẫn đang kêu gọi, tối nay, và lời hứa là bao lâu Ngài còn gọi.

249 Và các giáo sĩ đã bóp méo tâm trí của những người đó, và hướng dẫn nó bởi một trường thần học giáo dục, giáo phái, đến một điều để nói, “Ồ, anh em cứ tin.” Ma quỷ cũng tin, nhưng nó không thể nhận lãnh Đức Thánh Linh. Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là một...đã làm tất cả những—những người còn lại, các môn đồ đã rao giảng Phúc âm; nhưng khi đến lúc nhận được Đức Thánh Linh, ông đã lộ rõ bản chất của mình.

²⁵⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin cho dân sự trong xứ tối nay nhận ra rằng, nếu không có kinh nghiệm đó, họ bị hư mất. Xin cho tối nay linh hồn họ sẽ được thỏa lòng với Phần của Ngài, Chúa ôi, khi chúng con dâng họ trong tay Ngài. Họ là của Ngài, Chúa ôi. Chúng con chỉ chịu trách nhiệm về Lời. Con cầu nguyện để họ sẽ tin hết lòng, và được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi của tôi
 Trên cây Thập hình.

²⁵¹ Ồ, Ngài có phải là Phần thỏa mãn của anh chị em không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, chào ôi! Anh chị em yêu Ngài hết lòng không? [“A-men.”] Bây giờ, những Lời đôi khi không diễn tả hết, nhưng chúng ta hãy cứ hát trong Thánh Linh bây giờ, đây, mỗi người trong chúng ta bây giờ. Chúng ta hãy bắt tay với người anh em đang ngồi bên cạnh chị, chị ơi, và chỉ nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, người hành hương,” khi chúng ta hát lại bài đó.

Tôi...(...?)

²⁵² Bây giờ chúng ta đã bắt tay với nhau. Bây giờ chúng ta hãy nhắm mắt lại và hát trong Thánh Linh, giơ tay lên với Ngài.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước
 Và đã mua sự cứu rỗi của tôi
 Trên cây Thập hình.

Ồ, Ngài chẳng tuyệt vời sao?

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Ồ, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và xấu hổ,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi,

Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và xấu hổ,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

²⁵³ Ồ, anh chị em có hào hứng về kinh nghiệm của mình với Đấng Christ không? Ngài chẳng tuyệt vời sao? Ngài chẳng thỏa mãn sao?

Xưa tôi đã từng bị hư mất, bây giờ tôi được tìm
 thấy, thoát khỏi sự đoán phạt,
 Chúa Jêsus ban cho sự tự do và sự cứu rỗi trọn
 vẹn;
 Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và xấu hổ,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, hãy ngợi
 khen Danh Ngài.

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Ồ, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và hổ thẹn,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

²⁵⁴ Các bạn có tin đó là lời Kinh Thánh không? Kinh Thánh nói, “Hãy vỗ tay. Hãy lớn tiếng vui mừng cho Chúa.” Anh em biết đấy, tôi luôn thích chơi nhạc. Con gái tôi, Rebekah, đang chơi đàn piano. Con trai nhỏ của tôi đang thổi kèn. Nhưng tôi—tôi đã học một nhạc cụ mười bảy năm.

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Chúa Jêsus đối với
 tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và hổ thẹn,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen
 Danh Ngài!

Các bạn yêu Ngài không?

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng, một Ánh
sáng đẹp dễ,
Hãy đến nơi những giọt sương thương xót rức
rỡ;
Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng, đó là Ánh
sáng đẹp dễ như vậy,
Nó đến nơi những hạt sương nhân từ rức rỡ;
Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁵⁵ [Anh Branham ngân nga bài *Chúa Jêsus, Sự Sáng Của Thế Gian*—Bt.] Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời với mọi thứ bạn có.

Khi các thánh đồ tiến vào,
Khi các thánh đồ tiến vào,
Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
Khi các thánh đồ đi vào.

Ồ, khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả,
Khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả,
Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
Khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả.

Ồ, khi mặt trời không chịu chiếu sáng nữa,
Khi mặt trời không chịu chiếu sáng nữa,
Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
Khi mặt trời không chịu chiếu sáng nữa.

²⁵⁶ Anh chị em thích điều đó không? Bây giờ tôi tự hỏi nếu đôi chân của các bạn được cải đạo, các bạn không nhảy múa nữa, ở ngoài đó vì thế gian? Thấy không? Chúng ta hãy vỗ chân chúng ta, với Chúa, với Chúa. Còn anh, có phải tay anh đã được cải đạo, anh không còn trộm cắp nữa chẳng? Môi của anh em được biến đổi, anh em không nói dối nữa chẳng? Chỉ đừng để tôn giáo vào trong đầu mình, hãy để tất cả điều đó ra khỏi bạn. Chính là điều

đó. Nó chiếm cả con người. Đúng vậy. Bây giờ chúng ta hãy vỗ nhẹ vào chân chúng ta.

Khi các thánh đồ tiến vào,
 Khi các thánh đồ tiến vào,
 Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
 Khi các thánh đồ tiến vào.

Ồ, khi các thánh đồ tiến vào,
 Khi các thánh đồ tiến vào,
 Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
 Khi các thánh đồ tiến vào.

Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên.

Khi các thánh đồ tiến vào,
 Khi các thánh đồ tiến vào,
 Ôi Chúa, con muốn ở trong số đó
 Khi các thánh đồ tiến vào.

Khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả,
 Khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả,
 Lạy Chúa, con muốn ở trong số đó
 Khi họ tôn Ngài là Chúa của tất cả.

²⁵⁷ Anh chị em không yêu Ngài sao?

Rồi chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng (Ngài là
 Sự Sáng, anh em biết đấy.), Đó là Sự Sáng đẹp
 đẽ,

Nó đến nơi những hạt sương nhân từ rục rỡ;
 Ồ, chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
 đêm,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế giới.

²⁵⁸ Anh chị em tin Ngài là Sự Sáng của thế gian không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tin không? Phao-lô nói, “Khi tôi hát, tôi sẽ hát trong Thánh Linh. Nếu tôi thờ phượng, tôi sẽ thờ phượng trong Thánh Linh.” Đây, bất cứ điều gì anh em làm, hãy làm tất cả trong Thánh Linh. Đúng vậy. Và Thánh Linh mang Lời đến với Sự Sống. Đúng thế không? Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị.

Tất cả các vị thánh đồ của Sự Sáng đều tuyên
 bố,

Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian;
 Ân điển và sự thương xót trong Danh Ngài,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

Thế thì chúng ta làm gì?

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng, Ánh sáng
 đẹp đẽ,
 Hãy đến nơi những giọt sương thương xót rức
 rỡ;
 Chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
 đêm,
 Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁵⁹ Xin lỗi vì đã làm các bạn bối rối, như thế, nhưng tôi thật sự bị cuốn theo. Tôi không biết gì tốt hơn là chỉ thờ phượng. Đó là cách anh chị em làm điều đó. Vâng, thưa quý vị. Tôi biết ơn vì cơ hội này, Anh Mack, đến và thông công với anh chị em và hội thánh của anh chị em ở đây tối nay, tất cả những người tốt đẹp này.

²⁶⁰ Và các bạn đã giơ tay lên để chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, Tôi tin rằng các bạn sẽ gặp Mục sư Mack ở đây, hoặc một số người trong họ, và trở lại trong một căn phòng ở đây. Và chỉ nên nhớ, khi Đức Chúa Trời phán Lời lúc ban đầu, và phán “hãy có,” thì ở đó phải có! Và Ngài phán, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Đấy, nó phải xảy ra. Hãy đến thăm mục sư của anh em ở đây, và đứng bên cạnh ông khi ông rao giảng Phúc âm.

²⁶¹ Bây giờ chúng ta hãy hát lại bài hát cổ hay đó, tôi thật thích điều đó, “Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng.”

²⁶² Chúa Jêsus phán, “Ta là Sự Sáng,” và anh chị em ở trong Ngài. Thấy không? Làm thế nào anh chị em vào được trong Ngài? Gia nhập Ngài ư? Không. Bắt tay ư? Không. Phép báp-têm bằng nước? Không. “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp-têm vào trong một Thân, đó là Thân thể của Đấng Christ.” Và trong Thân thể đó là chín ân tứ thuộc linh hoạt động qua thân thể địa phương, hội thánh địa phương. Đó là tính cách sứ đồ, nếu tôi từng biết về điều đó. Đúng vậy.

Vì vậy chúng ta sẽ cứ ở trong Sự Sáng, trong Sự
Sáng đẹp đẽ,
Đến nơi những giọt sương thương xót...(Được
rồi!...?...)

Chiếu sáng chung quanh chúng ta từng ngày
và bởi...(Thật là một niềm vui thực sự!)

65-0919 Sự Khát Khao
Hội Thánh Phúc Âm Ngũ Tuần Grantway
Tucson, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org